

Oktober 2009

Št.

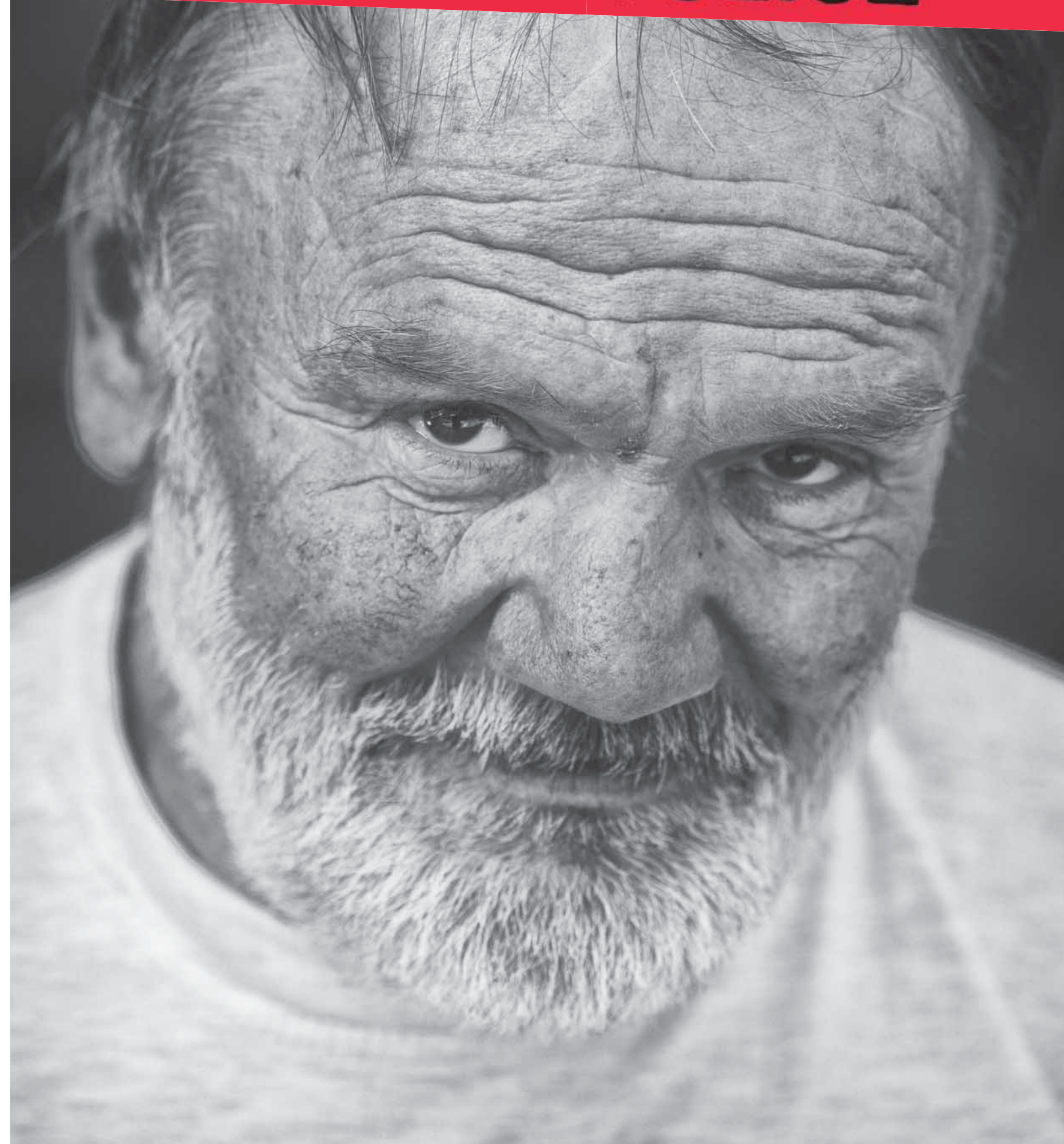
041

Časopis za brezdomstvo
in sorodna socialna vprašanja

1 EUR

Polovico dobi prodajalec.

KRALJI ULICE

Odgovorna urednica:

Špela Razpotnik

Izvršna urednica:

Katja Bizjak

Tehnična urednica:

Maja Vižintin

Uredniški odbor:

Maruša Bertonec, Bojan Dekleva, Tomislav Gruden,

Gregor B. Hann, Luna Jurančič Šribar

Sodelavci uredništva:

Jakob Harisch, Janez Kompare, Maja Kozar, Bojan Kuljanec,

Roman Lasnik, Toni Meško, Miran Možina, Marko Nakrič,

Urban Tarman, Tanja Vuzem

Oblikovanje:

Karlo Medjugorac

Lektoriranje:

Katja Bizjak

Ilustracije:

Matilda M. Dobro, Nik Knez, Marjan Kolenc,

Damjan Majkič, Kralj O'Tone Prvi, Tjaša Žurga

Fotografiji na ovitku:

Jaka Adamič, Dnevnik

Tisk:

Tiskarna Vovk

Izdajatelj:

Društvo Kralji ulice ISSN 1854-2654

Cena časopisa v ulični prodaji je 1 EUR.

V primeru pošiljanja časopisa po pošti je cena enega izvoda 2 EUR.

Letna naročnina za organizacije v Sloveniji znaša 24 EUR, v tujini pa 48 EUR.

Naslov uredništva:

Društvo Kralji ulice, Poljanska cesta 14, 1000 Ljubljana

Telefon: 059 022 503

E-pošta: kraljiulice@gmail.com

Spletna stran: www.kraljiulice.org

Transakcijski račun za prostovoljne prispevke:

05100-8012105010 odprt pri ABanki Vipava d. d.

SMS-KOMENTARNICA:

041 291 760

PRAVILA PRODAJE ČASOPISA KRALJI ULICE

Ker želimo, da bi časopis Kralji ulice lahko prodajalo čim več ljudi in da bi dosegel čim širši krog bralcev, je pomembno, da vsi skupaj skrbimo za njegov dober ugled. Ko prodajate časopis Kralji ulice, namreč ne predstavljate le sebe, pač pa celoten projekt Kralji ulice. Doslej so bili naši prodajalci v javnosti zelo dobro sprejeti in so mnogi kupci pohvalili njihov pristop. Zelo si želimo, da tako ostane tudi v prihodnje, zato prodajalce in prodajalke prosimo, da se držijo spodnjih pravil in tudi svojega občutka o tem, kako časopis Kralji ulice še bolj približati našim bralcem.

1. Časopis prodajam na miren in nevsiljiv način.
2. Drugim prodajalcem časopisa Kralji ulice izkazujem spoštovanje in se zavedam, da imajo ravno tako pravico do prodaje časopisa kot jaz sam/a.
3. Z drugimi prodajalci se miroljubno dogovarjam tudi glede lokacije prodaje.
4. Morebitne nesporazume rešujem na miroljuben način.
5. Med prodajanjem časopisa ne uporabljam alkohola in/ali drugih drog.
6. Časopis prodajam po njegovi ceni in kupcev ne zavajam.
7. Med prodajo časopisa ne beračim.
8. Spoštujem odločitev kupca glede nakupa časopisa.
9. Med prodajo imam uradno izkaznico društva na vidnem mestu.

Če se prodajalec ne drži pravil prodaje, je na to najprej opomnjen s strani strokovnega delavca, potem pa lahko začasno ali trajno izgubi pravico do prodaje časopisa Kralji ulice. Prosimo kupce, naj nam v uredništvo sporočijo morebitne kršitve zgornjih pravil! Zbiranje prispevkov za ponatis časopisa ni aktivnost društva, ampak je poskus zavajanja kupcev!

PROJEKT PODPIRAJO

Mestna občina Ljubljana -- Ministrstvo za kulturo --

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve -- Ministrstvo za zdravje --

FIHO -- Urad za mladino -- MOVIT -- Consumer Focus -- Determine

Podprto s subvencijo Islandije, Lihtenštajna in Norveške preko Finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma.

Od januarja 2007 je časopis Kralji ulice član mednarodne mreže cestnih časopisov (INSP).

Mnenja avtorjev prispevkov ne odražajo vselej mnenj uredništva.

vsi drugačni
vsi enakopravni

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA EVROPSKE ZADEVE

Uvodnik:

foto: Tomislav Gruden - GIS

BREZDOMSTVO IN MEDIJI

V medijskem poročanju o najrazličnejših družbenih manjšinah in obrobjih je ključno informiranje novinarjev. To je predvsem informiranje javnosti o pomembnih informacijah situacijskih udeležencev in ne informiranje glede na predpostavljena (in s tem pravzaprav ustvarjena) pričakovanja medijskih občinstev. Novinarska naravnost naj bi bila odprta za nagovor situacije in naj ne bi bila reprodukcija ali projekcija že znanega, to je potrjevanja rutiniranih normalnosti in samoumevnosti, ki niso normalne in samoumevne, so pa mogoče rutinirane. Recimo, lahko se vprašamo, zakaj se zdi, da je bolj *pomembno* in *zanimivo* in *spektakularno* vsakdanje zasebno družinsko in ljubezensko življenje zvezdnikov in politikov, *redno* in *samoumevno* predstavljano v množičnih medijih, življenje izključenih ljudi z obrobja družbe pa ne?

Če se novinarstvo informira in senzibilizira za teme in probleme družbenih obrobnežev (to so problemi, ki jih imamo različni obrobneži s svojimi različnimi obrobni identitetami in ne zgolj »problemi«, ki jih ima zamišljena »večina« z nami), s tem odpira javnost za obrobje ter vključuje svojevrstna vedenja in teme v javnost. Časopis Kralji ulice (s podaljškom v društvu, dnevnem centru, terenskem delu, gledališču, nogometu, kratkih filmih, če naštejemo nekaj aktivnosti) ni »še en medij«, ki bi dopolnjeval *mavrico medijske pluralnosti*, temveč tudi in predvsem intermediarna institucija in kolektivni akter družbenih sprememb v vsakdanjem življenju izključenih ljudi ter v javnosti in javnih politikah.

Pravica družbenih manjšin in obrobnežev, da prenesemo v javnost svoje poglede, je temeljna za svobodo tiska. Ena izmed nalog medijev v demokratičnih družbah je reflektirati in prenašati v javnost informacije in mnenja najširšega razpona interesov in zanimanj. Alternativni mediji, kot so Kralji ulice, nadomeščajo demokratični primanjkljaj, ki izhaja iz *utišanih*, *spregledanih* in *objektiviziranih glasov* v komercialnih množičnih medijih. Alternativni mediji podeljujejo definicijsko moč predstavljanja realnosti obrobnim skupinam. Na sledečih 32 straneh lahko ustvarjamo besedila, v katerih se pojavljamo kot pomembni akterji, ustvarjamo lahko besedila, ki so pomembna za našo situacijo.

Že dejstvo, da lahko brezdomni ljudje in drugi obrobneži spregovorimo v javnosti s svojo govorico o svojem in našem skupnem svetu, deluje kot opolnomočenje. Postanemo subjekti poročanja in (samo)refleksije in ne potrebujemo nujno »tolmačev«, posredovanja profesionalnih novinarjev, (pre)pogosto ujetih v rutinirane normalnosti in samoumevnosti novinarskega poročanja.

Urban Tarman

Kazalo:

2	UVODNIK
3	TO SEM JAZ
4	ČASOVNA BANKA ODSLEJ TUDI PRI NAS
5	NIKOLI VEČ
6	JAGODNI IZBOR 2. KRALJEVSKEGA NATEČAJA
8	PRI KONCU S »SOBIVANJEM RAZNOLIKIH SVETOV«
9	TATU ZGODBA
10	ODISEJADA NA DANSKO
12	NEKAJ CESTNIH
13	ANEKDOTE IZ PRODAJE
14	DOGODKI
16	NAJPRED STANOVANJE!
18	SOL IN KOPER
19	MARKU V SLOVO
20	GOSTUJOČI KOLUMNIST
21	ZF-PRAVLJICA
21	KRALJICA IN KRALJICA
22	SOCIAL-EGO TURBULENCA
23	KRALJEVI RECENZOR
24	GOGIJEVA KOLUMNA
25	TAUBI
26	PRED 100 LETI
27	PISMA BRALCEV
28	BREZPLAČNE PRIREDITVE
28	ULIČNI HOROSKOP
29	OGLASNA DESKA
30	RAZVEDRILLO

To sem jaz:

DUŠAN

Sem Dušan, star sem 51 let, spadam med socialno šibkejše občane, s tem da sem si našel priložnostno delo v društvu Kralji ulice: prodajam namreč njihov časopis. Zadovoljen sem, če zaslužim za kavo in cigarete, pa ne le zaradi zaslužka, zadovoljen sem tudi zaradi aktivnosti, da nekaj počnem. Rad bi kakšno po zaslužku še bolj donosno delo, a tudi to, kar počnem sedaj, je bolje, kot nič delati.

V preteklosti sem imel veliko opravka s psihiatrično bolnico Polje, a zadnjih deset let nisem bil hospitaliziran ...

Sicer pa rad sprehajam pse v zavetišču Gmajnice, svoje čase mi je bilo blizu tudi kegljanje, zelo rad poslušam radio Evropa 05, ker je najbolj evropski radio v Sloveniji in slovenski radio v Evropi. Rad imam tisto, kar je lepo, tisto, kar ni, tistega pa ne!

Dušan

foto: Marija M. Dobro

**ZADOVOLJEN SEM, ČE ZASLUŽIM ZA KAVO IN CIGARETE,
PA NE LE ZARADI ZASLUŽKA, ZADOVOLJEN SEM TUDI
ZARADI AKTIVNOSTI, DA NEKAJ POČNEM.**

NE STAVIM NA
DOMAČE ŠPORTNIKE.
WWW.BREZDOMCI.ORG

Pošlji SMS s ključno besedo BREZDOMCI na 1919 in daruj 1 EUR
tistim, ki so razen dostojanstva izgubili vse.

03
KRALJI
ULICE

KRALJI
ULICE
Društvo za pomoč in samopomoč brezdomcem Kralji ulice
Kardijeva plošad 16, 1000 Ljubljana

ČASOVNA BANKA ODSLEJ TUDI PRI NAS

04
KRALJI
ULICE

V jeseni začne pri nas delovati Časovna banka Slovenije, oblika lokalnega sistema izmenjave dobrin in storitev, ki medčloveške izmenjave postavlja na temelje vzajemnosti, enakovrednosti, soustvarjanja, izenačuje raznolike oblike dela, pomaga oživiti sodobne zaradi individualizma bolj in bolj opustošene skupnosti in nenazadnje postavlja na laž dejstvo, da je denar sveta vladar.

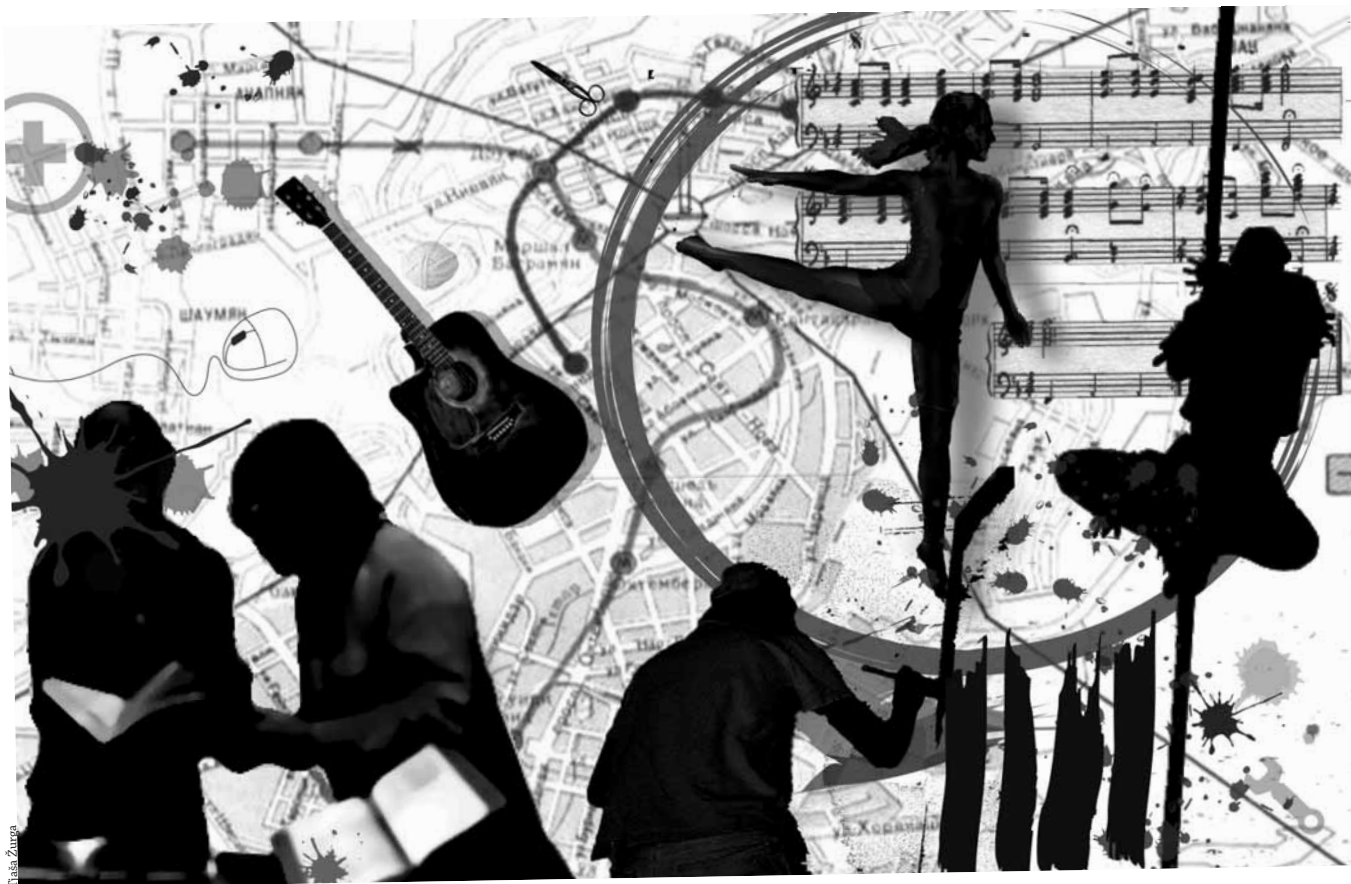
Skupina študentov ter profesorjev več ljubljanskih fakultet pod mentorstvom Slavka Gabra je v avgustu v Ljubljani ustanovila društvo Časovna banka Slovenije, podobne iniciative pa se v tem trenutku oživljajo in udeležujejo tudi drugje po Sloveniji (Nova Gorica, Šentjur ...). V okviru festivala Mladi levi smo v avgustu lahko sodelovali pri Ulični borzi, v času festivala potekajoči izmenjevalnici, kjer so nekatere od prvih v izmenjavo ponujenih storitev bile: strokovno pomivanje oken, tečaj hoje po vrvi, kuponi za sveže iztisnjene sokove, varovanje hišnih ljubljencev v času počitnic, domača rojstnodnevna torta, ura finančnega svetovanja, tečaj peke bureka in še in še. Časovno bančništvo je specifičen način povezovanja in sodelovanja ljudi. Temelji na menjavi storitev, znanj in spretnosti. Menjava ni finančna in poteka med večjim številom ljudi. Ne temelji torej na menjavi: jaz tebi – ti meni, ampak jaz tebi – ti njej – ona meni in tako naprej, vse do meja tistih, ki se odločimo za članstvo v banki.

Idejni oče »časovnega bančništva« (*time-banking*) je profesor Edgar Cahn (ustanovitelj in predsednik društva *Time Dollar USA*), ki je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja razvil nov pristop k socialni državi in družbeni pravičnosti. Ta pristop spreminja prejemnike socialnih storitev v sočasne soustvarjalce le-teh. V konceptu časovne banke vsebovana

vzajemnost tudi spreminja ustaljeni pogled na prostovoljno delo, saj pripravljenost na »so-ustvarjanje« predpostavlja dvo ali več smerni tok vzajemne pomoči. To pojmovanje spreminja klasično hierarhično dobrodelnost v krožno menjavo storitev. Pri tem so vsa znanja in vse spretnosti vrednotena enako – ena ura dela je v izmenjavi vselej ena ura dela ne glede na to, ali gre za pravno svetovanje ali pletenje. S tem pristopom posameznice in posamezniki ob sicer prevladujoči tržni menjavi vzpostavljamo sfero menjave in povezovanja, ki je preprosto drugačna in ne zapade h krizi, ko se v njej znajde tržna ekonomija.

Časovna banka ima oziroma omogoča:

- izmenjavo storitev in uslug med članicami in člani skupnosti, ki so vključeni v mrežo;
- prostor, ki enako vrednoti neformalno in formalno izkazana znanja ter spretnosti (ena ura dela je enakovredna drugi ne glede na vrsto dela);
- opravljanje in menjavo storitev, znanja in spretnosti, ki ne potekajo po načelih darovanja in tudi ne po načelu denarne nagrade za opravljeno delo;
- članicam in članom opravljati koristno, želeno, potrebno delo, in ko/če potrebujejo storitev ali pomoč pri opraviilu, za katerega sami nimajo znanja, spretnosti časa, ali pa bi se ga le radi priučili, pomoč sočlanov in sočlanic;
- članicam in članom omogoča koristno sodelovanje z drugimi v njihovi skupnosti;
- enostaven dostop do storitev, ki so sicer težje dosegljive, drage, manj poznane, saj so informacije o ponudbi in povpraševanju zbrane na enem mestu.

Časovna banka spodbuja:

- drugačen pogled na sfero dela (v kateri je praviloma vrednoteno le plačano delo), saj enako vrednoti vsa znanja, sposobnosti, spretnosti in izmenjane storitve. Pri tem se ne ozira na vrsto storitve, izobraženost posameznika, fizično, umsko zahtevnost dela ...;
- prakticiranje oziroma izvajanje različnih, drugačnih, manj uveljavljenih in ustaljenih znanj ter spretnosti, saj od ponudnikov ne zahteva formalnih potrdil;
- širjenje socialne mreže in družbene kohezije preko izmenjavanja storitev;
- drugačno menjavo, ki poleg utečenega načela izenačevanja ponudbe in povpraševanja vključuje vidik soustvarjanja oziroma sodelovanja ter tako osmisli dejavnost posameznika, ki pomoč nudi, kot tudi prejemnika pomoči.

Časovna banka omogoča menjave, ki potekajo vzporedno z utečenim trgov. Udeleženk in udeležencev ne postavlja v položaj tistih, ki pomagajo (tistih, ki imajo, so dobri itd.), in onih, ki prejemajo (nimajo, ne zmorejo itd.). V tej točki zamisel presega klasično prostovoljstvo. Tudi kot brezdomec, brezposelna oseba, otrok, dijakinja, študent, upokojenka, imigrant itd., torej vedno, ko sem zunaj trga dela, lahko vstopim v polje ponudbe in pridobivanja – menjave. V Časovno banko se lahko včlanim tudi, če imam službo in želim ob njej izkoristiti svoje sposobnosti, spretnosti, znanja, ki jih moja služba pušča ob strani, ali pa preprosto želim in zmorem narediti še kaj ali pa morda le na drugačen način, kot to naredim v službi.

POST SKRIPTUM

Spet še eden in še ...

Nekega dne kupim banano na trgu.
Vroče je, olupim jo, gledam tudi breskev.
Planem po njej in nekdo me ustavi:
»Oprostite, gospodična,
stopili ste mi na nogo.«

Vsa rdeča v obraz pogledam nogo in njegov stas.
In za banano mi več ni, breskev bi pa še.
Pokažem jo in nekdo mi reče:
»Oprostite, gospodična,
vam jo lahko jaz kupim?«

Spravim jo v žep in vonjam njegov parfum.
Postanem spet lačna, a ta breskev mi več ne diši.
Nekdo mi ponudi roko in zašepeta:
»Oprostite, gospodična,
sem lahko jaz vaša breskev?«

Ne vzemi si ljubezni, sprejmi jo.

Barbara Jozelj

V bodoče se torej tudi v našem prostoru odpirajo vznemirljive možnosti za uresničevanje novih medsebojnih odnosov, ki bodo na povsem nov način zapolnjevali naša, včasih od v finance ukalupljenih odnosov in papirnatih vrednot že kar malo utrujena življenja. Ne dvomimo, da bodo lahko svoje mesto v svetu časovnega bančništva našli tudi člani in članice Kraljev ulice – brezdomci, ustvarjalci, prodajalci, pa tudi podporniki oziroma najširše – bralci časopisa. Ustanovitelji društva Časovne banke Slovenije tako bralce vabimo, če vas opisana oblika sodelovanja mika, da postanete del Časovne banke, se torej vključite v njeno delovanje. Več informacij o tem, kako znotraj Časovne banke postati aktivni, čim prej, ko bo stran mogoče vzpostaviti, dobite na spletnem naslovu: www.casovnabanka.si.

Ustanoviteljice in ustanovitelji Časovne banke Slovenije

NIKOLI VEČ

Ravnokar zapiram oči. Zveni kot pešem.
Odzvanja. Sedela sem na tisti ulici, ki je nikoli ni bilo.
Sméjal si se mi, a jaz sem ti prestrašena dejala, veš, tile cukri imajo okus po otopelem.
Utrujena sem bila, jeter nisem čutila, rekel si mi, pojdi stran.
Do skrajnosti sem preigrala svojo igro, vedela sem, kaj bi morala storiti, vendar tega enostavno nisem udejanila.
Četudi si si želel več, sem ti utrujena dejala, sranje, samo sranje ... Domov. Domov, samo domov, vendar nisi se zmoget umiriti.
Vedel si, enostavno vedel si, da gre za ta porukan trenutek. Sanjal si, nekdo ti je pohodil zadnje upanje, vedel si, da moraš naprej. Kam, ko dejanja zgrešijo svoje misli, kam, ko ti oko jutra spraska prašno masko na brazgotinastem obrazu? Kam? Lahkotno sem ti rekla, ti, a greva naprej, ti, lajež psa me moti, ti, tale sranja so postala stvarnost. Oko jutra in čas neušmilenih dejanj. Ti veš. Ti enostavno moraš vedeti.
Nikoli več. Upal si, nisi bil več prepričan za podobe, ki so postajale vse bolj grozovite, in bolščal si v sivino jutra.
Megla je postajala vse bolj tipljiva, čutil si, čutil. Nikoli več, te ne pogledam več v tvoje kot laguna zelene oči. Nikoli več. Ker ravnokar zapiram oči. Bila sem tvoja, zdaj ne več ... in prosim te, da ne gobčaš o mojem pisanju.

Nataša Dembsky (posthumno)

JAGODNI IZBOR 2. KRALJEVSKEGA NATEČAJA

V posebni literarni avgustovski številki smo vas povabili, da razmigate svoje kreativne celice ter se udeležite 2. kraljevskega literarnega natečaja. Do 10. septembra je k nam prispelo 22 besedil 13 različnih avtorjev, dan ali dva kasneje pa je vsak po navadni ali elektronski pošti poslan literarni dokument preučila petčlanska žirija, ki so jo po abecednem vrstnem redu sestavljali Katja Bizjak, Mirjam Gostinčar, Tomislav Gruden, Gregor B. Hann in Luna J. Šribar. Mnenja so bila precej sorodna, le število glasov, ki so jih dobila nekatera izbrana besedila, je ostalo enako, zato smo izbrali kar šest in ne le tri zmagovalce. Prvo mesto sta zasedla Tomaž Golob – Taubi in Iztok Ledinek, drugo mesto oseba pod psevdonimom B. T., tretje mesto pa so zasedli Mojca Stopar, Jože Galin, Miro Šešek ter Barbara Jozelj, katerih prispevke bomo zaradi prostorske stiske objavili v prihodnji številki. Vsi ostali prispevki so zasedli četrto mesto in zato obstaja možnost, da bodo objavljeni kdaj drugič. Vsem udeležencem in udeleženkam ter zmagovalcem in zmagovalkam natečaja iskreno čestitamo, po pošti pa boste prejeli tisto, kar smo vam obljubili.

SEDIM ... TAM ... SAM ...

06
KRALJI
ULICE

Zima. Mraz, da se ti zanohta, zmeša ... Saj snega res ni veliko, toda za moje strgane superge ga je odločno preveč. Sam sedim na klopci pred blokom. Nikoli nisem sedel tam, vedno sem bil v parku in še zdaj mi ni jasno, zakaj sem se znašel ravno tam pred blokom. Bil sem brez svojega litra, brez cigareta, o šutu niti sanjat nisem mogel. V žepu imam luknjo in spet ne vem, kje bom nocoj spal. Moram nekam na toplo, da se mi ne zmeša, ker je zunaj prekleto mraz. Toda bloki so vsi zaklenjeni in prav nečloveško težko je priti v kakšno klet, kjer bi se zvrnil na zapuščen kavč ali vsaj na karton. Pa četudi bi spal direktno na betonu, ne bi bil problem – saj ne bi bilo prvič. Sedim sam na klopci zamorjen in zamišljen. Večina oken v bloku je razsvetljena. Doma so. Zdi se mi, da je ravno zdaj čas večerje. Večinoma sedijo za mizo ob krožniku tople hrane. Jejo. Pogovarjajo se. Smejijo. Ljubijo. Radi se

imajo. In ko bodo pojedli, se bodo prestavili pred televizijo in si skupaj ogledali film. Otroci bodo medtem raje odšli v svoje sobe na partijo računalniških igrice. Jaz pa sem sam na tej klopci brez svojega litra in cigaret, o šutu niti ne razmišljam več. V želodcu mi od lakote kruli na daleč. Bojim se, da bo kdo slišal, saj imam še vedno svoj ponos. Tako sam sem. Sam sredi množice. Sam in zapuščen sredi mesta. Ne vem, včasih se mi strga in ... rad bi vstal in šel. Šel nekam, kjer je raj ... Ko sem bil otrok, sem slišal za Indijo Koromandijo (Še obstaja? Je še tam? Kje je? Jaz bi šel takoj tja?). Sicer pa, kam naj grem? Stran od bloka! Stran od misli, ki se rojevajo ob gledanju teh oken! Kam? Vem. Nikjer ni bolje. Če se sprehajam po ulicah, se mi meša zaradi izložb. Toliko stvari je tam, ki bi jih rad imel, pa jih

nimam. Le strgane superge, umazane hlače in razpadajočo bundo. Če grem mimo gostilne, se mi trga, ko zavoham hrano. Lačen sem kot volk! No, saj bi spil samo eno hladno pivo za šankom ... ali pa toplo kavo! Če sem odkrit, bi v tem mrazu raje njo. Ne! Nič od tega mi ne pripada. Obsojen sem na to klopcu in to prekleto samoto. Kje bom spal nocoj? Kje se bom nocoj pogrel? Ko bi imel vsaj eno cigareto! Ko sem popoldan nekoga na ulici prosil za cigaret, me je pogledal, kot da bi bil pepelnik in mi rekel, da naj si jih kupim. Ja! S čim že?! Saj je videl, da nimam niti centa. Saj to se vidi že na kilometer! Zapuščen sem. Osamljen. Nič. Treba se bo dvigniti in najti nezaklenjen blok, da prespim na toplem. Jutri bo nov dan! Garantiram, da bo boljši od današnjega. Lepši in toplejši.

Tomaž Golob - Taubi

ŽIVIM ...

Življenje gre svojo pot. Večkrat takšno, ki si je ne izberemo sami. O svojem življenju imamo neko predstavo, v sebi gojimo želje in upe, kaj vse bi lahko dosegli ali celo morali doseči. Potem pa se iz teh iluzij zbudimo v realnost, ki je drugačna, največkrat bolj kruta, kot smo si zamišljali. Takrat imamo dve možnosti: bodisi se smilimo sami sebi in obupujemo nad situacijami, v katerih smo se znašli, ali pa se odločimo in si svoje dneve osmislimo s tistim, kar znamo in zmoremo. Ne dolgo nazaj sem se udeležila pogreba svojega sošolca iz osnovne šole. Umrli je mladi, star komaj 28 let. In ravno ta dogodek me je postavil na realna tla, da sem se predramila in začela na svojo situacijo gledati z druge perspektive, kot sem jo do sedaj. Sošolec nima več možnosti

ničesar spremeniti, njegova pot se je nepričakovano končala. Njegove želje, sanje in upi ne bodo nikoli izpolnjeni. Jaz pa sem tukaj in živim! Kaj je lepšega od tega? Vsak dan vstanem in grem naproti novemu dnevu, ljudem in spoznanjem, ki me bogatijo in polnijo. In vedno znova se zavedam, da mi ravno drugi, s katerimi se srečujem, puščajo vidne sledi, s pomočjo katerih lahko stopam po svoji zaprašeni cesti. Že od nekdaj srečujem ljudi, ki se s svojim življenjem ne znajo, ne zmorejo ali nočejo soočati, zato pristajajo nekje v ozadju, na robu, na dnu – kjer sončni žarki zaradi moči teme ne upajo pokukati in osvetliti njihovega jutrišnjega dne. Srečevala sem ali pa še srečujem zapornike, otroke in mladostnike, osamljene klicalce,

narkomane, Rome, ljudi v afriški državi ... Vstopam v notranji svet teh ljudi, ki si želijo samo nekoga, ki bi jih sprejel, poslušal in razumel. Ne potrebujejo ničesar več, samo nekoga ... Včasih sem to jaz, drugič je to nekdo drug ... Ti ljudje mi dajejo več, kot jim bom sama lahko kdaj koli dala. Dajejo mi svoj čas, izkušnje, življenjske zgodbe ... Večkrat mi dajejo svojo notranjost, ker želijo odkriti, če bom tudi jaz zbežala kot že marsikdo drug in jih pustila same. Mogoče sem preveč trmasta in vztrajam, mogoče verjamem, da si vsak človek zasluži drugo priložnost, ali pa zgolj verjamem, da je v vsakem od nas nekaj dobrega, pozitivnejšega, ki presega nas same in zaradi česar ne smemo nikoli izgubiti upanja. Ne zase, ne za druge ... Morda ravno zaradi slednjega hodim in iščem poti

do teh majhnih, preziranih.
 Zakaj ljudje preziramo zapornike, če sami sebi gradimo največje in najtrdnjše rešetke?
 Zakaj ljudje ne znamo razširiti rok, da bi objeli otroke in mladostnike, ki tiho hrepenijo po ljubezni?
 Zakaj ljudje ne znamo prisluhniti in slišati tistih pretresljivih zgodb, ki se dogajajo doma za štirimi stenami, za katerimi se prelivajo solze izdaje in bolečine?
 Zakaj ljudje obsojamo drugačnost – mar se tako bojimo sebe in svoje omejenosti?

Zakaj se ljudje zgolj pogovarjamo o revnih v tretjem svetu, ne priznamo pa, da imajo ti ljudje iskrenejše oči in večje srce?
 Življenje je polno velikih skrivnosti, ki jih odkrivamo s pomočjo drugega. Tistega, proti komur stopamo, ki nas nekje sam čaka, pa čeprav mu bomo namenili samo besedico ali bežen nasmeh. In zato se kljub preizkušnjam in težavam splešča živeti – tukaj in sedaj!

B. T.

RUSKI VEDOMEC (sinopsis)

*Joey, Joey,
king of the streets, child of clay.
Joey, Joey,
what made them want to come and blow you
away?*
Bob Dylan

Tekst mora imeti glavo in rep ...

Glava žeblice

Maribor, pozna sedemdeseta, začetek osemdesetih.
 Trg svobode, Vinagova klet, Grajska klet, Partizanska cesta, Emon(sk)a (klet).
 Dijaki II. gimnazije in Srednje gradbene ter klošarji (klošar -ja tudi clochárd -a [klošar -ja] m (a) zlasti v francoskem okolju brezdomec, potepuh: je eden izmed klošarjev in klatežev – iz SSKJ-ja. Vendar: klošar je mogoče res klatež in potepuh, vendar prav gotovo ni brezdomec. Brezstanovanjec – da, človek brez stalnega prebivališča – mnogokrat tudi res je, prav gotovo pa ni brezdomec. Če ima dnevno sobo, če ima dvorišče, če ima spalnico in počivališče – ni brezdomec. Njegov dom je pač drugačen.).
 Miljé: dnevna soba v obsegu, ki je opisan v tretji vrstici Glave žeblice.

... ali pa se zgolj lepo slišati

Ruski je bil prav gotovo najbolj popularen klošar iz časov (srednjega) šolanja moje generacije. Njegov (večerni) rajon je bilo zgoraj opisano področje, ki se je po naboru dovolj velike količine denarja do zapiralnega časa Vinagove kleti navadno razširilo še na bližnji, tedaj Leninov, danes Meistrov, a vedno trg nekega osvoboditelja. Mnogo pomenljivosti je v teh nekaj imenih. Vse te kleti kažejo ne le

na socialni status gospodov klošarjev, pač pa tudi na naš status, status gimnazijcev in gradbenikov, ki smo si ga sami izbrali. Klet. Takrat je tudi veljalo, do neke mere pa je bilo tudi resnica, da so si klošarji svoj status in način življenja sami izbrali. Do neke mere so ga res. Do neke druge mere res pa je tudi to, da smo si tudi drugi stalni večerni obiskovalci tega kvarta sami izbrali ta način preživljanja časa. Mnogokrat smo ga preživljali skupaj ob isti mizi, na isti klopi v parku, včasih pa nekje vmes na isti stopnici iz parka v klet. Vsa razlika med nami je bila ta, da smo šli nekateri spat v svoja stanovanja, drugi pa svojih d(v)omov niso imeli v (svojih) stanovanjih. Kaj smo počeli (skupaj)? Bili smo (skupaj). Naša ušesa in zgodbe Ruskega o Gagarinu, o Sputniku, nikoli o revoluciji, nikoli o jetništvu, nikoli o vojni, nikoli o osvajanju dežel in držav zemeljske oble, vedno le o veselju. Verjel sem mu vse, tudi tisto o poletih v vesolje, o Lajki. Ni bilo razlogov, da bi nam lagal, ni bilo razlogov, da bi mu ne verjeli, bili smo emancipirani tudi od resnice, ni nam krojila večerov. Ko smo odhajali (domov), se nismo sprenevedali, da smo le zato, ker imamo (naslov, posteljo, dom?).

Mislim, da je Ruski osebno poznal ne le J. Gagarina, ampak tudi Lajko, imam pa slutnjo, da tudi opico – šimpanza, s katerim so tudi eksperimentirali in jo pošiljali v vesolje. Jaz Ruskega nisem poznal, še tega nisem zagotovo vedel, če ima res leseno nogo, čeprav je ničkolikokrat potrkal nanjo, ko se je pridušal na balalajko, da je vse, kar pravi, res. Popolnoma je bil emancipiran od laži, najmanjše potrebe po njej ni imel.

Rep

Velika alienacija! Kdo je najsvobodnejši?

Tisti, ki se mu je uspelo emancipirati od vezi, ki ga držijo v alienacijah – emancipirati od imetja, želja in preživetja. Če bo – bo, če ne – tudi prav tako! To je povratek v raj in v zlato dobo. Emancipirati se od stanovanja, morebiti obleke, do nepotrebnih vrst hrane, od noči, od dneva, kolikor se da od spanja, emancipirati se od življenja, pa vendar biti. E, baš to je oslovstvo. Danes sem pal, jutri bom plesal (po padlih).
 Še danes na sprehodih po mestih popolnoma zavestno pogledujem za primernimi mesti za preživetje noči. Ne morem mimo zgodbe z Reke, ko smo s prijatelji prespali pod tovrnjakom na parkirišču v samem centru mesta. Ko nas je šofer (zgodaj) zjutraj zbudil, smo se samo prestavili na rob parkirišča, v (mediteranski) park. Prva čistilka na poti v službo nas je seveda ovadila policiji in končali smo v pisarni dežurnega na policijski postaji, ki se je na D. drl: »Da mora(š) imati barem gram.« Imel, imel, med prtljago v garderobi na železniški postaji. Garderobni listek pa je bil pri meni, vame pa (policisti) nikoli ne dvomijo. Vedno vedo, tudi to, da po deseti uri zvečer moja koža pet kovačev ne bo vredna, če me še najde tam, kjer me je našel, edinega dolgolasca med (vsaj) desetimi okoli iste mize sedečimi osebami (večinoma) moškega spola. Tudi Ruski je bil nekje v bližini. On je imel krajše lase in daljše življenje za sabo. Le kje je zdaj? Z Gagarinom nekje med zvezdami in prav je tako, saj je bil ena od zvezd naše mladosti. Hvala, Ruski, da si (bil?). Morebiti si med spanjem zapustil svoje telo in kot vedomec zdaj strašiš med zvezdami?

Iztok Ledinek

PRI KONCU S »SOBIVANJEM RAZNOLIKIH SVETOV«

S koncem avgusta se je zaključila naša letošnja video delavnica z imenom »Sobivanje raznolikih svetov«, ki smo jo v društvu Kralji ulice izvajali pod okriljem programa Mladi v akciji, Zavoda Movit NA mladina. Program Mladi v akciji je program Evropske unije, ki skozi neformalno učenje in mobilnost med mladimi, predvsem tistimi z manj priložnostmi, spodbuja evropsko državljanstvo, kulturno raznolikost in udejstvovanje. Program je namenjen mladim od 15. do 28. leta.

Izpeljana video delavnica je bila tako imenovana mladinska pobuda v okviru programa Mladi v akciji, kar pomeni, da so mladi brezdomni svoje lastne ideje in pobude uresničili skozi konkretne aktivnosti – v našem primeru skozi izdelavo kratkih videov, katerih cilji in rezultati so izdelki, ki pripomorejo k razvoju lokalne ali širše skupnosti, pa tudi k razvijanju občutka pripadnosti mladim Evropski uniji ter povezovanju vsebine konkretne mladinske pobude z vsebinami in institucijami na ravni Evropske unije. Na naši video delavnici je skozi vse leto sodelovalo okoli dvanajst mladih, tako brezdomnih kot tistih, ki imajo dom (študentje, prostovoljci, zainteresirani občani). Izdelali smo sedem vsebinsko zelo raznolikih kratkih filmov, ki si jih lahko ogledate na spletni strani Kraljev ulice: www.kraljiulice.org. Filme smo nekajkrat tudi javno pokazali, in sicer na Kulturnem pišu v oktobru v Klubu Gromka na Metelkovi v Ljubljani (2. 10. 2008); na 5. mednarodnem festivalu dokumentarnega filma DokMa 2008 v Mariboru (2. 11.–8. 11. 2008); na Vidovinu 2008 v Tolminu, odprtem festivalu etnografskega in dokumentarnega filma z obrobja (19.–22. 11. 2008); na mednarodnem festivalu kratkega filma MIKKRO 2008 v Murski Soboti (18.–20. 12. 2008); na ljubljanskem mednarodnem festivalu kratkega filma LISFF 2009 v Klubu Gromka na Metelkovi v Ljubljani (22. in 24. 3. 2009); na 8. reviji amaterskega filma RAF OSMI v Zagrebu (29. 3.–4. 4. 2009) na Dnevu kraljev ulice v KUD-u Franceta Prešerna v sklopu Trnfesta v Ljubljani (31. 7. 2009) in še kje.

Izdelali smo tudi DVD, na katerem sta dva izmed izdelkov video delavnice. Ta DVD mladi brezdomni tudi prodajajo, kar jim omogoča dodaten, predvsem pa legalen vir zaslužka.

Ob izteku video delavnice smo v prostorih dnevnega centra Kralji ulice organizirali tudi enodnevni seminar, na katerem smo predstavili ta projekt in njegove izdelke. Na seminar smo povabili strokovno in laično javnost ter najrazličnejše interesne skupine, ki jih zanima problematika brezdomstva in dela z mladimi, ki so večkratno socialno izključeni. Namen seminarja je bil informirati, osvestiti in spodbuditi nadaljnje aktivnosti in sodelovanja.

Udeležencem seminarja smo predstavili projekt video delavnice,

foto: Nona

člani projektne skupine so udeležencem iz prve roke predstavili življenje na cesti in brezdomstvo z namenom osveščanja, možnosti za načrtovanje in izvedbo podobnih projektov, ki vključujejo in povezujejo socialno izključene (tudi možnosti za pridobivanje sredstev – program Mladi v akciji) ter jih predvsem povabili, da se aktivirajo, povezujejo in izvajajo podobne socialno-kulturne projekte.

Z izvedbo projekta »Sobivanje raznolikih svetov« smo torej preko objavljanih prispevkov o video delavnici in njenih izdelkih v časopisu Kralji ulice, preko predstavitve programa na internetni strani, preko prodaje DVD-ja z izdelanimi filmi ter preko javnih projekcij in zaključnega seminarja brezdomsko kulturo поблиže predstavili širši družbi, s tem pa ji omogočili boljši vpogled v življenje brezdomnih in lažje razumevanje le-tega. Prav tako pa smo mladim brezdomnim omogočili (boljšo) vzpostavitev komunikacije s širšo družbo in jim dali priložnost, da se izrazijo in so pri tem tudi slišani, opaženi.

Bolj kot sami izdelki projekta so za nas pomembni aktivna soudeležba in opolnomočenje mladih brezdomnih, razvijanje in vzpodbujanje medosebnih odnosov med njimi, povezovanje in sodelovanje mladih brezdomnih z mladimi iz drugih okolij, gojenje enakovrednih odnosov med mladimi, širitev strpnosti med njimi ter tako krepitev družbene povezanosti in medkulturnega dialoga. Četudi se je projekt »Sobivanje raznolikih svetov« s koncem avgusta iztekel, s snemanjem filmov ne bomo zaključili. Pridobili smo si dovolj znanja, samozavesti in tudi nekaj nepogrešljive opreme, da lahko samostojno ustvarjamo dalje. Izkazalo saj se namreč, da imamo svetu še veliko povedati. Ob tej priložnosti tudi vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružite, da povežemo ideje in ustvarimo še kakšen dober video izdelek.

Nina Vareško

Vir: Dajmo mladim zagon, priročnik za izvajalce mladinskih pobud v programu Mladi v akciji.

foto: Nona

TATU ZGODBA

PEACE IN GANJA

Peace je zaradi tega, ker imam rad to staro muzko: Deep purple, Rolling stonse, ker imam rad ta čas ljubezni in miru. Ganja pa: kaj češ lepšega?

VROČE – PEKOČE

Ta tatu predstavlja srce, ker to lahko zelo peče od bolečine, lahko pa je tudi zelo vroče od ljubezni.

LEPOTICA OB VODNJAKU

Kaj predstavlja lepši pogled, kot ga nudi ženska ob vodnjaku, ki pije vodo?

KRVOLOČNI TIGER

Vsi smo kot tigri: znamo biti zelo krvoločni, zato ker to od nas zahteva družba, v kateri živimo.

TIGROV MLADIČ

In če nismo krvoločni kot tiger, se nam kaj kmalu lahko zgodi, da ostanemo kot mali mladiček brez vsega.

SMRT

Smrt doleti vsakega od nas, toda glede na čase, v katerih živimo, in glede na to, koliko ljudi je bilo izbrisanih, si lahko svojo osebno izkaznico narediš tudi na svoji roki.

KRIŽ

Pomen križa je večstranski: nekateri imajo križ za pojem cerkve, drugi pa ga imajo za ime skupine, ki bo morda nekoč postala znana v svetu. To so Cross.

Vili

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

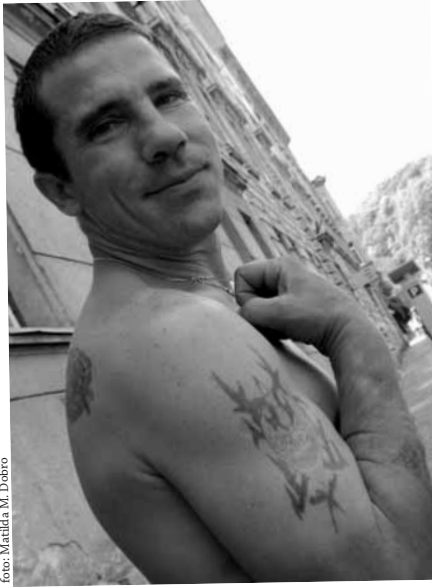

foto: Matilda M. Dobro

foto: Matilda M. Dobro

Fotogodba:

ODISEJADA NA DANSKO

010
KRALJI
ULICE

Športni Kralji smo se v sestavi desetih fantov in enega dekleta ter dveh spremljevalcev iz društva v nedeljo, 16. 8., odpravili na Dansko v Odense – tretje največje mesto te skandinavske države, kjer so potekale športne igre za socialno izključene (UL 2009). Po skoraj štiriindvajsetih urah mučne vožnje z vlakom s prestopanjem v Münchnu smo v ponedeljek ob osmih zjutraj prispeli na cilj. Prevoz z železniške postaje do kraja dogajanja nam je ponudil organizator. Ko smo prispeli, smo bili postreženi s toplim tradicionalnim danskim zajtrkom, slaščico *danish*, sestavljeno iz vlečenega testa in vanilijeve kreme. Po zajtrku so nam gostitelji razkazali prizorišče dogajanja, pri organizaciji katerega so mislili prav na vse. V samem središču »UL-vasi« je stal šotor z info točko, šotor za nujno medicinsko oskrbo, kavarna, šotor za prosti čas in velik šotor, ki je služil kot jedilnica. Kasneje smo se odpravili proti kampu, ki je bil oddaljen pet minut hoje izven same vasi. Tam so nam podarili šotore, spalne vreče in napihljive blazine, celo s pripadajočimi pumpami! Ko smo se »ušotorili«, smo od naporene vožnje vsi zaspali.

Po večerji smo se zabavali z igranjem ročnega nogometa in danskega biljarda. Naslednji dan so se začele priprave na nogometne tekme in druge igre, kjer smo nastopili (badminton, bowling, mali nogomet). Tretji dan smo si prisvojili svoj prvi pokal za tretje mesto v biljardu, prinesel ga je David. Bravo! Isti dan zvečer smo imeli organiziran prevoz v center mesta Odense, ki je med drugim tudi rojstni kraj znanega pisatelja Hansa Christiana Andersena. Ta je v omenjenem mestu preživel svoja otroška leta, kar je vidno na vsakem koraku.

Četrty dan smo se dopoldan pomerili v lokostrelstvu in namiznem tenisu, popoldan pa smo v ekipnem tekmovanju – kjer so tekmovali Roman, Ančka, Aleš, Bojan, Chris, Bizi – osvojili drugo mesto. Prislužili smo si 3 000 danskih kron nagrade. Zadnja dva dneva iger smo igrali veliki nogomet, kjer so bile dobro pripravljene ekipe v veliki premoči. Zaradi majhnega števila igralcev in poškodb smo tako bili primorani predati tri tekme. Upamo, da se naslednjič vrnemo z večjim številom igralcev in si priborimo boljši rezultat. Vidno utrujeni smo se v nedeljo odpravili na vlak in v Ljubljano prispeli v ponedeljek zvečer. Še enkrat se zahvaljujemo vsem organizatorjem UL 2009, ki so nam omogočili zelo lep športni teden, dobro smo se razgibali in se nadihali skandinavskega zraka. Dragi bralci in bralke, šport krepí telo in duha, le migajte in se razmigajte!

Izvedene športne igre vsekakor prinašajo na področje brezdomstva pomemben nov vidik – vidik vključevanja in enakih možnosti. Ugotovili smo, da kljub opazovanju nismo imeli veliko možnosti ugotoviti, kdo od udeležencev je brezdomen, kdo je spremljevalec ali celo organizator. Vsi smo si bili enaki, kar pa na žalost ne velja v resničnem življenju. UL 2009 pa je ljudem, ki so po večini iz družbenih sfer izključeni, ponudil možnost enakopravnega sodelovanja pri vseh igrah in ter možnost doseči vidne rezultate, kar je gotovo okrepilo samozavest marsikateremu tekmovalcu, ne le zmagovalcem. Na koncu lahko rečemo: pomembno je sodelovati, ne zmagati. In igre so bile izvedene prav v tem duhu.

Kapetan Aleš V., Tomislav Gruden - GTS in Anja Žnidaršič

Zahvaljujemo se donatorjem, ki so nam pomagali, da smo prispeli na Dansko in se vrnili v Ljubljano; to so: Občina Dol pri Ljubljani, Banka Koper, Valkarton, Diners Club, Dansfoss, Janez Janša, Milan Zver, Grundfos, Coris zavarovanje, Stillmark – L'occitane Slovenija in Slovenska Karitas. Zahvaljujemo pa se tudi našemu edinemu navijaču Damjanu Jagodicu ter fotografu Tomiju.

foto: Tomislav Gruden - GTS

foto: Aleš V.

foto: Tomislav Gruden - GTS

foto: Tomislav Gruden - GTS

foto: Anja Žnidaršič

foto: Tomislav Gruđen - GTIS

foto: Tomislav Gruđen - GTIS

foto: Tomislav Gruđen - GTIS

NEK cestnih AJ

OSEBNA RAST, 1. del

Dejstvo, ki ga pravzaprav razumem kot osebno rast, so bile okoliščine, ki so me pripeljale do točke mojih padcev. Ne rečem, da je bila pot, po kateri sem hodil, lahka, vsak padec posebej je bil bistveno lažji in prizanesljivejši kot prvi. In razmišljam, če ne bi nikoli občutil svoje duševne polomije ... Tistega dne, ob katerem mi je bila na lastne oči razkrita resničnost človeške igre preko mnogih vlog, ki jih ljudje igramo v nezavednem stanju. Kot stroka pravi moji polomiji resna duševna bolezen ali nepravilno delovanje možganskih sivih celic ... Bistvo nerazumljivih in na pogled nereálnih zaznavanj, kot so halucinacije, tako vidne kot slišne, tiste blodnje, ki so mi pred časom polnile glavo ali stanje sedme človeške zavesti, ki jo preprost človeški duh ne razume, ker išče logiko. Če pomislim, ali v vsem tem res obstaja logika, bi verjetno rekel, da ne. Kdo bi razumel boljše človekov um, kot tisti, ki mu je dovolil, da se z njim poigra. Res imam občutek, da sem nagrajen s svojo izkušnjo, predvsem pa nagrajen s svojim življenjem. In razmišljam, bi res osebno dozoreval, če ne bi nikoli padel. Podajam svoje mnenje: brez padcev ni rasti.

Baron Zois

O SVOBODI

Obstaja že mnogo modrih misli. John Whiteside Parsons je zapisal: »Svoboda je dvorezen meč, katerega eno rezilo je Samostojnost in drugo Odgovornost – in oba sta skrajno ostra. Z njim težko rokuje malomarna, strahopetna, nezanesljiva roka.« Ko sem se zdravil odvisnosti pri doktorju Kastelicu v Ljubljani, so na zaprtem oddelku razmišljali, da bomo svobodni, ko bomo pretrgali nevidne verige. Na polodprtem oddelku smo ugotovili, da se takrat pravzaprav šele začne iskanje svobode (*looking for freedom*). Na oddelku dnevne bolnice smo podprli idejo, da je svoboden tisti, ki obvladuje svoje misli, kar je dobro izhodišče k mnenju terapevtskega tima: »Svoboda pomeni odgovornost, zato se je večina ljudi boji.« (George Bernard Shaw) In tako smo spet pri Parsonsovi iztočnici.

Jaz pa bi rad na tem mestu razbil predstavo o brezmejnosti kot pojmu svobode. Človek je, prvič, omejen že s tem, da se rodi v ta naš svet takšen, kot pač je, in drugič, človek ni eden, ni sam, človeštvo se je namnožilo na ne vem koliko milijard in posameznik se lahko tudi umakne, pa bo še vedno pripadnik tega človeštva; pa še razdalje so vedno krajše in komunikacija vsemogočnejša. Po mojih izkušnjah brezmejnost ne pripelje nikamor, kvečjemu do nekakšne ujetosti v »kao« usodo, v neko brezizhodnost in pasivnost. Po mojem pa je svoboden tisti, ki si izbere možnost, da sam izbira področje svojega ustvarjalnega delovanja, pri čemer nam izbira govori o prioritetah, področje o razmejitvi od nekega drugega področja in delovanje o nujnosti metode dela.

Na tej točki mislim, da pade iluzija o brezmejnosti kot nekakšni ideji svobode ... Jaz nam vsem, v prvi vrsti pa sebi, želim, da nam uspe izkoristiti svoje potenciale in možnosti, ki se nam odpirajo, da postanemo svobodno ustvarjalne in aktivne osebnosti in da uspemo doseči zastavljeno.

Primoz 93

ŠTROM FREKVENCA

Na stol neviden se usesti in odpočiti, planetaren biti v zvezdo. Skozi nevidno galaktično eksplodirati, v mavrično se teleportirati. Nesmrten biti z bojavniki iz drugih dimenzij v zboru brez telesa, pesem v svetlobi peti za veliki smisel, povezovanje enosti.

Druga resničnost, ko se razširi pogled nevidne prisotnosti, modrost je začetek vse energije, ljubezen so oči, ki vplivajo, da se vse razvija v pogledu spontanem, ključ do mističnih moči, mi smo svetlobni bojavniki.

Tretja resničnost, sliko vsega je teleportiralo na višje dimenzije, čiste in kristalne zaznave. Pojemovano kot razum milijard leta, ko po počasnem posnetku nad mano leti velika ptica, ki hoče od planeta do planeta.

Četrta resničnost, v spiralo je vse vidno, oko jasnovidno, moč je preprosto, vse je mogoče, oko se je z znanim žarom v oko zaletelo. Odklenjena modrost, ko iz malega vesolja raste veliko in je neskončnost pod mojim nazorom razuma.

Peta resničnost, hočem nov veliki pok, da se vesolje in vse to hitrostno potovanje ..., da se razširim v galaksijsko obzorje. V vse, kar je, da bom velik del razloga, da bom vse in bom odločal,

kateri planet
se pošlje v vesolje.
Res je,
ljubezen so oči,
ki vplivajo,
da se vse razvija.

Jon Trinajstica

P. S. Knjiga Novi vesoljni red in višja zavest
bo izdana do novega leta.

BULGAKOV

(Iz zbirke Angeli, demoni in kurbe)

Da, ni bilo presenečenje, da je
namesto sprevoznika na avtobusu
številka šest sedela mačka, začudilo
naju je, da je spregovorila, češ, da
je odločeno že davno prej v tistem
svetopisemskem ritmu besed, malo
nabuhlih in visoko donečih, tisti
dan je diplomirala, vrata so bila
odprta in neka druga Margareta je
vdrila v mali cimer z nožem v roki,
popolna panika, pomirjajo te prazne
osvetljene ceste, to nemirno pasje
srce, kasneje na otoku ni pričakovala
obiska, ni verjela v usodo, a ni bilo
ne vem kakšno presenečenje, tisti
kratki ukradeni fuki, nepotrebni
in odvečni, ta tesnoba in strah,
švist napalma, ki te požge, potem
pa krpaš in krpaš, a ostanejo ti
same krpice, sestavi bi mozaik, pa
ni niti pajkova mreža, ko tako leži
gola in potna na obali slovesa, tako
paše, dvakrat, dvakrat mi je prišlo,
je skoraj vriskala, ona, ki je videla
mojo odsekano glavo, ki se kot žoga
kotili po ulici pozabe.

Franjo Frančič

ALI RAZUMEŠ MOJO ZGODBO?!

Kako je bilo pri nas, pri naših
sorodnikih, prijateljih ter sosedih, ki
so gradili hišo?

Pred dvema letoma sem bila
včlanjena v alternativno terapevtsko
skupnost z materjo. Še danes mi
je žal, da je bil čas moje vključitve
z njo tako kratek. Ne poznam je.
Spoznala bi jo lahko z njeno lastno
predstavitvijo in njenim pogledom
na družino in družinsko življenje.
Toda kolikor jo poznam, se mi
dozdeva, da bi v trenutku, ko bi bila
postavljena kot oseba, ki se mora
pred terapevtom odkriti, zakrila

sebe in svojo preobčutljivost. Da je
le ne bi spoznali v takšni luči, kot je
ona šanta in edina.
Svojega otroštva se spominjam kot
otročstva ob materi samohranilki, ki
se je za svoj in najin obstoj s sestro
moral boriti skozi življenje sama.
Ob ponovni vključitvi sem od sebe
pričakovala, da se bom uredila v
tolikšni meri, da bo stik z njo mogoč.
Da bo komunikacija stekla, da bodo
stiki postali pristni, da bova pričeli
potrebovati ena drugo z medsebojno
pomočjo. Vendar so se vsa moja
pričakovanja sfizila. Tako kot jaz ne
poznam nje, tudi ona ne mene.
Jaz jo gledam z očmi odraslega
človeka in ne kot hči, ki bi
potrebovala njeno pomoč. S
svojimi problemi je nočem
preobremenjevati. In mislim, da je
z njene strani enako. Rada bi ji pri
njenih problemih pomagala, vendar
ob vsakem stiku z njo začutim tako
sovrastvo, da se je ustrašim in se
raje odmaknem. Postalo me je strah
stika. Naša zgradba se je podrla.
Sedaj ima vsak svojo. Imamo tri.
Dve novejši in eno, ki še pred mojimi
očmi podira. Postopoma nastajajo
ruševine, ki jih ni mogoče sanirati.
Bolnega odnosa, ki izhaja iz
primarne družine, ne bi rada
prenesla v bodočnost in s tem načela
svoje zgradbe, ki je tako sveža, tako
nova.

V skupini se tudi jaz nemalo krat
počutim kot radoveden otrok, ki
bi rad z veliko žlico zajemal sokove
življenja. Da bi se vse obrnilo. Bilo
obratno tudi v življenju in skozi
njega. Lepše in bolj življenjsko. S
programom sem dobila novo mater
in očeta.

Moja mati je preveč ščitila in skrbela
za moje odklone v otroštvu. In
me še sedaj poskuša obdržati na
nivoju podaljšanega otroka. Zanj
sem Aleni, otrok, odnos, ki vodi
v medsebojno zlorabo ... v škodo
obeh. Ljubezen, ki naj bi bila osnova
socialnega življenja in socializacije, je
odmrla. Ljubezen je zgradba, in to je
sedaj ta nova hiša bivanja v skupini.

Enka

ANEKDOTE IZ PRODAJE

PRODAJA KRALJEV – VSEPOVSOD V RAZLIČNIH SITUACIJAH

Imam sicer dve lokaciji, kjer redno
prodajam Kralje, ampak se mi je
zgodilo tudi, da sem izvod prodal na
avtobusu ali pa v baru, kjer sem žulil
ne vem katero pivo. Zadnjič se mi je
zgodilo, da sem nujno moral uporabiti
toaletne prostore javnega WC-ja, kjer
me je na vratih ustavila neka gospa.
Pozabil sem poudariti besedico nujno!
Prepoznala me je in vprašala, če
imam kake Kralje. Jaz sem mencajoč
z rokami na mednožju rekel, da se mi
mudi, ter če lahko počaka minuto,
dve. Njen odgovor me je presenetil,
saj je že izvlekla 20 evrov in rekla,
da potrebuje pet izvodov. No, če je
pa tako, bom tvegala dejstvo, da se
lahko v mojih hlačah vsak čas znajde
nezaželena vsebina, in ji s svetlobno
hitrostjo odšel pet revij ter zgrabil 20
evrov ... Nadaljevanje zgodbe pa nima
nobene zveze s prodajo, tako da vas
pozdravljam do naslednjč.

Marko Nakrič

KRALJEV NE DAM NITI ZA 50 EVROV!

Ob mnogih prijetnih in tistih manj
prijetnih dogodkih pri prodaji bi rad
izpostavil naslednjega: nek petek sem
prodajal na tržnici v Kosezah, ko do
mene pristopi starejši možakar in me
vpraša, kaj imam to v rokah. Ko mu
pojasnim vsebino in namen Kraljev, mi
z osornim glasom reče, da to »sranje«,
ki ga pišemo klošarji, ni vredno
papirja, na katerem je natiskano.
Vendar ko še kar ni hotel nehati, sem
začel gledati proti izhodu iz te nerodne
situacije. Zdaj je gospod že vpil nekaj o
lenuh, ki zavajajo ljudi, nakar mimo
pride njegov znanec in ga vpraša, če
je kaj narobe. Ta še kar naprej goji
svoje o pijancih, markomanih ...
Znanec ga nekako umiri, kar ima za
posledico, da gospod začne vlačiti
ven denarnico. Jaz pa mrtvo hladen
odvrnem, da v življenju »sranja« ne bi
kupil, in ker domnevam, da je gospod
mojega mnenja, obrnem pete in
zaprepađenega nad mojim odzivom
pustim stati odprtih ust.

Marko Nakrič

EVROPSKI MLADINSKI KONGRES 2009 IN KRALJI ULICE (29. 7.—30. 7. 2009)

foto: Martin Breškvar

Evropski mladinski kongres 2009 (EYC09), ki je bil simbolično poimenovan Izzovi, predlagaj, ukrepaj!, je odgovor na rastočo apatičnost mladih v Evropi. Kongres je želel mladim pokazati pravi pristop do kritiziranja in se dotakniti tematike, ki je pogosto prikrita in se jo dojemata kot tabu temo – vključevanje mladih z manj priložnostmi v odločevalskih procesih. Del programa kongresa, ki je vključeval več kot 80 mladih iz vse Evrope, je bil tudi akcijski projekt v sodelovanju z organizacijo Kralji ulice. V tem enodnevnem projektu so se mladi poskušali zblížiti s svetom brezdomcev, jim pomagati pri prodaji revije Kralji ulice in čimbolj okusiti delo in izkušnje lokalnih prostovoljcev.

Sledeče članke in izjave so napisali udeleženci projekta takoj po svoji izkušnji.

RAZŠIRI BESEDO!

Dvanajst udeležencev Evropskega mladinskega kongresa iz dvanajstih različnih držav se je udeležilo akcijskega projekta na temo brezdomcev. Mnogi si boste mislili, da smo le kopica privilegiranih mladih, ki pametujemo o tem, kako izboljšati svet, ampak nismo. Besede spreminjamo v dejanja in ustvarjamo spremembo na lokalni ravni. Videli smo revijo Kralji ulice, kar je mnogim mladim aktivistom pomagalo spoznati, da takšen projekt naredi veliko večjo spremembo kot pa nek politični dokument, saj ima direkten

vpliv na ljudi. To odlično idejo je treba razširiti in nekateri izmed nas so že začeli razmišljati, kako bi takšen projekt lahko izpeljali v svoji državi. Zahvaljujem se Nini, Anji, Tomiju, Marku in vsem ostalim čudovitim osebam, ki delajo s Kralji ulice. Z nami ste delili svoje izkušnje in upamo, da bo prišlo do vidnih sprememb za brezdomne tudi v drugih evropskih državah. Hannes Koudelka, Avstrija

Ta dva dneva, ki smo jih preživel v Ljubljani in kjer smo spoznali nekaj brezdomcev, ki pišejo članke za Kralje ulice, sta bila pomembna izkušnja za mene. Videti, kako brezdomci živijo, kje in kako preživljajo svoj čas, in poslušanje njihovih zgodb, me je naučilo, da nič ni bolj pomembno, kot da smo optimistični in močni. Kako brezdomci gledajo na življenje, čeprav nimajo najbolj srečnega življenja, je čudovito in vsi bi mogli poskusiti najti to okoli sebe. Ideja projekta Kralji ulice mi je res všeč, saj spodbuja samozavest in kreativnost brezdomcev. Mislim, da bi morala vsaka država imeti takšno revijo, saj ima to velik vpliv na družbo. Biti Kralj ulice je stvar za zmagovalce.

Vsi smo enaki, le da ima vsak izmed nas drugačno življenjsko zgodbo. Vsi bi morali prisluhniti izkušnjam ljudi okoli sebe in se od njih nekaj naučiti.

Michaela-Diana Cracium, Romunija

Življenju dajejo pomen junaki, ki jih ne vidimo.

Caner Sayan, Turčija

Luka Vitez, vodja akcijskega projekta

KRALJI V SPLITU

foto: Alen V. Božidar, Srđanović, Tomislav Gruđen - GTS

4. TRADICIONALNI IZLET V IZOLO

O ja, kako je hitro minilo leto, ko pomislim na lansko potovanje! Je bilo letos, če povzamem na kratko, slabše vreme, toda deževalo ni, pihal je veter in morje je bilo dokaj toplo, tako da smo se nekateri šli kar kopat. Tisti stalni, ki vode seveda zaradi različnih vzrokov ne morejo, so igrali nogomet in bili seveda

na suhem ...

Tak preprost opis, da, in še kamero smo imeli s seboj, da smo dokumentirali, v kiosku so na prošnjo napolnili baterije, kdor je hotel, pa je seveda napolnil ali pač spraznil tudi svoje ...

Za malico smo imeli Don donove sendviče ter Danine sokove, za kosilo so

bile pice različnih okusov. Na koncu smo se popeljali z Bentoursovim avtobusom, ki nam je omogočil cenejši prevoz od Ljubljane do Izole in Izole do Ljubljane, kjer se je izlet zaključil ... in kjer se vključujemo nazaj v delo ...

Marko G.

foto: Anja Žnidaršič, Anja Žnidaršič, Tomislav Gruden - GTS

015
KRALJI
ULICE

foto: Tomislav Gruden - GTS

V petek, 28. 8., nas je deset odpotovalo v Split, kjer so potekale prijateljske tekme v okviru svetovnega nogometnega prvenstva brezdomcev, ki se je sredi septembra odvijalo v Milanu. Utrujeni in zdesetkani od potovanja po severni Evropi manj kot teden dni prej smo se nastanili v hotelu na polotoku Marjan. Prvi večer smo bili deležni prijaznega sprejema splitskih gostiteljev iz društva Most (Udruga Most), ki prav tako deluje na področju brezdomstva. Naslednji dan smo fantje pridno trenirali za večerni

turnir, punce pa so se sončile na plaži. Po kosilu smo se spočili in se ob šestih popoldan dobili na splitski Rivi, kjer smo poraženi v dveh tekmah ostali do večera. Nasprotniki so bili za našo ekipo premočni in pregrobi, tako da so nekateri člani ekipe odšli spat z razbolelimi okončinami. Dogovorili smo se, da se drugo leto definitivno vrnemo – in to po zmago!

Pohvaliti moramo sproščeno vzdušje vseh sodelujočih. Kljub slabim medsosredskim odnosom smo se počutili

zelo zaželeni in sprejeti. Stkala so se nova poznanstva in prijateljstva. Na koncu, dragi bralci in bralke, vas želimo pozvati, da bo športna sekcija Kraljev ulice zelo hvaležna vsem, ki boste želeli prispevati športno opremo ali rekvizite. S tem boste pripomogli, da bomo Kralji ulice svojo državo v športu lahko še bolje zastopali. Že vnaprej se vam zahvaljujemo za pomoč.

Aleš V. in Tomislav Gruden - GTS

STREHA NAD GLAVO

016
KRALJI
ULICE

Letos spomladi se je zgodilo. Že januarja sem bil obveščen, da obstaja možnost, da se iz stanovanjske prikolice, parkirane v močvirju, preselim v čisto pravo stanovanje. Tako, ki ima štiri stene, strop in tla. Najprej sem bil proti, saj sem bil že leta navajen živeti sam zase, stran od ljudi, v naravi. Nevajen »normalnega« bivanja v zidanem poslopju. Navajen, da me zbudijo bolj ali manj glasni ptiči. Tudi vrane. Težave z zdravjem so me spomnile, da nisem več rosnih let, da mi moči, kondicija, počasi slabijo in da moram misliti za naprej.

Po pogovoru s svojo bodočo mentorico (in prijateljico) sem le nekako »pristal« na poskus nastanitve po vseh pravilih, čeprav so me slabe izkušnje opozarjale na previdnost. V preteklosti sem stanoval s človekom, ki je bil to samo po videzu. Omotična glava na suhem trupu, klecajoče noge in »trepetljivke« roke, ki so zmogle samo težo kozarca z vinom. Takrat nisem imel druge izbire v malem mestu, kjer sem živel s socialno podporo. Vsi smo se poznali in gledali postrani, ker ... kaj pa vem! Nekega dne mi je bilo vsega dovolj. Dovolj odgovarjanja na vprašanja: »Kaj je pa tebi bilo, da si padel tako nizko? Nikoli si ne bi o tebi mislil(a) česa takega!« ali pa: »A te ni škoda?«

Ne vem! Škoda gor al' dol, »pouhen kufer« sem imel pomilovanja, privoščljivega posmehovanja ljudi, ki še do pet ne znajo šteti ... in sem šel. Najprej s kolesom »malo okoli po Evropi«, da bi še videl nekaj svetâ, preden me pride iskati črna teta z motorko. Obrnilo se je drugače od pričakovanega. Srečeval sem čudovite ljudi. Doživljal pravljico nebotatih ljudi. Ja! Mejdun, preživel sem in začel drugače razmišljati. Saj ne, da sedaj tečeta samo mleko in med. Daleč od tega! Vendar mi dež ne kaplja za vrat, grem lahko na WC s tekočo vodo, stuširam se lahko kadar koli, tudi skuham si lahko jedi, ki jih še znam, ne boste verjeli ... celo internetno sem povezan s svetom. Težave z zdravjem imam še, ampak ... imam možnost, da živim dokaj umirjeno življenje!

To ... je zâkon, pa recite, kar vas je volja!

Kaj pa hvaležnost do ljudi, ki so mi pomagali, ste pomislili?

Resnično rad jih imam, in to vedô! Najbrž?!

Kralj O'Tone Prvi

MOJ DOM

Moj dom je ulica,
dolga, široka in bogata,
saj svoj pravi dom
morala sem zapustiti.

Lahko rekla bi,
da moj dom
postalo vedro je nebo.
Moj dom
postal bo takrat,
ko si ga ustvarila bom.

Do takrat pa
živela bom življenje,
ki ga imam.
O, moj dom,
sanjam te!

Anči

foto: Staš Praznik

Prej

foto: Tomislav Gruden - GTS

Potem

Ljubzen
nam

je

VSEM

v

Uporabo!

foto: osebni arhiv

Sol in Koper

BREZDOMNI PRIPOVEDUJEJO, JAZ ZAPISUJEM ... 2. DEL

biba.koper@gmail.com

018
KRALJI
ULICE

Bil je siv in nič kaj prijazen četrtek, ko sem po dolgem času srečala Majo. Takoj ko sva se usedli na ogromno skalo tik ob morju, je Maja pričela s svojo zgodbo.

Zaradi razmer doma, predvsem zaradi nasilja in očetovega alkoholizma, je zelo zgodaj zapustila svoj domači kraj in odšla v Ljubljano, kjer je pridno obiskovala srednjo šolo in bivala v dijaškem domu. »Takrat ...« pravi Maja in nadaljuje: »se je v Jugi to še dalo. Nisi potreboval gore denarja, kot jo najstniki danes. Če pa si ga potreboval, si pač kelnaril. Lepi časi,« zamišljeno zazrta v daljavo dokonča svojo misel. Pove mi, da je ravno med opravljanjem natakarskega poklica v tretjem letniku spoznala svojo največjo ljubezen in hkrati svojo največjo pogubo. »Izi je bil črna izvedba Redforda. Suh, dolg kot ponedeljek, s črnimi lasmi in zelenimi očmi me je »upecal«, še preden sem ga dobro zagledala. Rad je imel glasbo. Imel je svoj band. Bil je upornik in predvsem nežen vagabund. Prepotoval je skoraj vso Evropo ... V tistih časih je bilo to nekaj vredno in nekaj posebnega. Bila sva si usojena,« je Maja z vedno tišjim glasom razlagala svoje spomine. Na njeno lice se je prikradla solza. Malo zaradi mraza, malo, ker sem jo želela potolažiti, sem jo tesno objela in poslušala. Z Izijem sta v zelo kratkem času postala nerazdružljiva. Vse sta počela skupaj. Bil je njen prvi resen fant in ona njegova prva punca, ki ji je bil zvest. Pomagal ji je, da je nekako dokončala šolanje, in jo spodbujal, da se je celo vpisala na faks. Veliko sta se zabavala in med poletjem vedno opravljala priložnostna dela, vsak zadnji teden v avgustu pa sta nekam odpotovala za deset dni. Opazim, da Majin pogled naenkrat postane oddaljen in da je pavza med stavki vedno daljša. Že po izkušnjah iz pogovorov vem, da sledi najtežji del zgodbe. Ne preganjam je. Čakam. Končno se opogumi in začne: »Še danes sovražim motorje. Itak pa sovražim vse, kar je na kolesih in ima motor. Ni naravno, da se ljudje kar v neki škatli vozimo ... ali celo letimo. Kaj manjka nogam in biciklu?« Prižge si cigareto in počasi razgali, kar jo že leta mori najglobje v srcu. Tisto jesen je izvedela, da je noseča. Bala se je Izijeve reakcije. Preveč je ljubil svojo svobodo. Pa vendar je bil neskončno vesel. Malce sta priredila načrte, ampak otroka sta se iskreno veselila. Izi je celo navezal stike s svojo staro teto, ki je živel v eni od starih hiš, v kateri je bilo ogromno prostorov, ki so samevali. Bila sta tik pred tem, da postaneta običajen zaljubljen parček z otrokom. »Prav običajna nikdar ne bi bila. Otroka sva želela vzgajati nevsakdanje ... hipijevsko. Na način, da bi imel glavo na pravem mestu in je ne bi nosil naokoli zgolj kot okras za torzo. Bila sva polna načrtov. Ampak kot vedno ...« obmolkne in ponovno prižge cigareto. Prav na hitro in skozi tresoč glas mi pove, da je Izi na vsak način želel poskusiti vožnjo s prijateljevim težkim motorjem. Veliko sta se prepirala glede tega, saj Maja nad tem ni bila navdušena in je že od samega začetka imela v trebuhu nekakšen nenavaden občutek. Vendar je Izijeva želja bila močnejša od vsega. Tistega dne, ko se je takoj po prepiru odpravil k prijatelju in se odpeljal z motorjem, je vedela, da ga ne bo nazaj. Še danes pravi, da ne ve, kako je to možno, ampak vedela je in pika. Kar naenkrat je ostala sama. Brez vsega. Bitje pod njenim srcem je izgubilo vsak pomen. Postala je hladna, nedostopna, otopela in odbijalna. Nikogar ni želela ob sebi. Teta je seveda prav dolgo ni hotela pod streho, še posebej, ko ji je Maja nekega dne – sicer v jezi – povedala, da otroka ne bo obdržala. »In sem šla. Direkt na cesto. No, nekaj dni sem se potikala pri prijateljih, kjer sem se prvič pošteno napila in nakadila trave.

Veš, ena frendica mi je takrat rekla, da ne morem otroka izničiti z alkoholom in travco,« pove in razloži, da je pravzaprav ravno to hotela. Upala je, da bo otrok kar izginil, če se bo dovolj kaznovala z alkoholom. Prepričana je, da je od očeta poleg črnih las podedovala tudi »pijanski gen«, samo priliko je čakal, skrit nekje v njeni duši. Maja se je vse preostale tedne nosečnosti močno zapijala in kot je povedala sama, se včasih po več dni skupaj sploh ni streznila. Ni šla na Izijev pogreb. Še danes ne ve, kje leži. Ni dovolj močna, da bi se soočila s tem. Razložila je, da bi to bilo zanjo enako, kot da bi šla na lasten grob ... Ob njem namreč leži že vsa ta leta. Otroka je nato sredi poletne vročine rodila in takoj naslednji dan zapustila porodnišnico. Ni želela vedeti niti spola. Razložila mi je, da popolnoma običajen in čuteč človek lahko ob pravilno danih pogojih postane celosten idiot, ki ničesar ne čuti. Ona je že taka, pravi. Še preden jo uspem povprašati, mi sama pove, da o otroku nikdar ne razmišlja. Načrtno. Drugače bi jo ubilo do konca. Pa vendar čez nekaj trenutkov prizna: »Včasih ga sanjam. Enkrat je deklica, drugič fantek ..., ampak vedno je srečen otrok. In jaz tudi. V sanjah, mislim.«

Različni so razlogi za brezdomstvo. Za Majo je težko otroštvo, še težja mladost. Zrelah let in nekoč starosti si pa nekako nima več moči izboljšati. Ni najboljšega zdravja. Alkohol jo je dodobra izmučil. Pa tudi življenje samo ji ni prav veliko pomagalo. Jaz ji z veseljem vedno priskočim na pomoč. Je ranjena, pa vendar močna ženska. Izkusila je tako med kot pelin. Rada se pogovarjam z njo. Vedno ima v rokavu skrito kakšno prigodo ali modrost ... iz tistih dni, kot pravi sama, ko je bila še srečna.

Pa prelep oktober vam želi
vaša Biba!

foto: Matilda M. Dobro

MARKU V SLOVO

MARKU KLEMENČIČU

Plesala sva samo eno vroče poletje kot dva metuljčka, močno zaljubljena lebdela v zraku in se nikoli spustila na tla. Prehitro prišla je jesen mrzla in z njo zapihal je veter močan, odpihnili ste me za vedno od mene, a v mojem srcu ostal boš za vedno z menoj. Tebi v slovo, moj dragi mož Marko ...

Tvoja žena Iva Klemenčič

V SLOVO MOJEMU DOBREMU PRIJATELJU MARKU

Tiho si trpel, tiho si odšel,
niti zbogom nisi rekel
niti roke nam podal,
smrt te vzela je prerano,
a v naših srcih boš ostal!

Ti ne veš, kako boli,
ker te med nami več ni.
Srce je onemoglo, dih je zastal,
a spomin nate ...
bo vedno ostal!
Odkar te več ni,
vse prazno se zdi, a tvoje
prijateljstvo pogrešamo vsi!

V mislih boš vedno z nami.
Pogrešali te bomo, vedno boš v
naših srcih, prijatelj moj.

Senad

DRAGI MARKO, TEBI V SLOVO

Kako prazen je dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega glasu, smehljaja,
le sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok!
Naš dan je prazen, odkar nehote
smo odšli narazen.
Usoda je hotela, da tebe nam je vzela.
Tvoj večni dom le rože zdaj krasijo
in svečke ti v spomin gorijo!
Koliko lepih misli se utrne,
ko zvezda zaide,
koliko spominov zaživi,
ko življenje mine,
koliko besed, a ena sama misel nate!

Saša in Dunja

019
KRALJE
ULICE

LETO 2009

LETO 2009,
ČLOVEK V SUŽENJSTVO ZAKLET.

BOGA BOJEČ,
USLUŽEN,
Z GLAVO NAVZDOL.
BIČAN.
VSAK DAN
VLEČE IN VLEČE.

LETO 2009,
ČLOVEK V SUŽENJSTVO ZAKLET.

BOGA BOJEČ
VLEČE IN VLEČE.
SVOBODNI SUŽENJ
NOVODOBNEGA TABORIŠČA,
Z BOŽJIM BIČEM KAZNOVAN,
ŠE SAM NE VE ZAKAJ,
PAČ VLEČE IN VLEČE.

ANASTASIA OM

DNK

Si le pikica,
zvezdica,
ti si le RNA, DNK, RNK,
ti si atom, le molekula,
si le ribosom, nukleid, aldehid,
ti si le delček, si sestavljanka.

Josip Kalašnikov

Gostujoči kolumnist:
Darij Zadnikar

ODSPODAJ IN Z LEVE, OD TAM, KJER JE SRCE

foto: osebni arhiv

PODOBE FAŠIZMA

Kaj je fašizem, ponavadi dojamemo na njegovih robovih, ki pomenijo eksces glede na prevladujoče predstave o »normalnem« življenju in družbeni ureditvi. Res je: fašizem odkrijemo ob organiziranem nasilništvu, ki se razpenja od moralnih panik do genocida, naperjenem proti političnim, spolnim, etničnim in drugim manjšinam. Žal pa ob tem prepogosto pozabljamo, da je to histerično ustvarjanje »tujerodnih in nevarnih« v funkciji proizvodnje družbene Normalnosti. Fašizem je najprej njegova Normalnost. Ljudem, ki se poistovetijo z lastno Normalnostjo (oziroma malomeščanstvom) in homogenizirajo z ostalimi enako spodobnimi pripadniki Države in Naroda, je v večini primerov nevidna moteča resnica na robu, ki jo ustvarja njihova apolitičnost. Od tod je razumljiv odgovor starejših nemških generacij: »Nismo vedeli.« Ali pa njihovo zatiranje (podobno kot včasih tudi pri preganjanih Primorcih), da »ni bilo vse tako slabo.« Vladal je Red. Železnica ni zamujala, uredili so ceste in vodovode, življenje je do prihoda vojnega viharja bilo Spodobno in Normalno. Ko je fašizem padel, se je bilo treba soočiti z njegovimi ekscesnimi grozodejstvi. Napačno pa je fašizem enačiti z njimi, obenem pa pustiti vnemar njegovo jedro – Normalnost, ki po logiki stvari zahteva nasilniško segregacijo, marginalizacijo in »čiščenje«. Šele ko se soočimo z »normalnostjo« sodobnih družb in njihovih ureditev, se nam razpre grozeča trdoživost fašizma. Za izbris iz registra stalnega prebivališča ni nihče nič vedel. Etnično čiščenje in nacionalna homogenizacija sta bili zapakirani v legalistično administrativno proceduro. In prav tako, kot so se nacistični zločinci brez kakršnega koli občutka krivde in elementarne človeškosti sklicevali na to, da so izvrševali predpise in uredbe, velja danes za uradnike upravnih enot, policiste, zdravnike, šolnike itn., ki so izvrševali in podpirali množičen zločin izbrisa. Kot to pritiče fašizmu, se je vključil še geblovski propagandni megastroj »javnih občil«, ki je izbrisane demoniziral v sovražnike, ki so jim stali

nasproti nekakšni »vojni veterani«. In ker se skoraj desetletje nismo postavili proti temu, smo dopustili, da nas je fašizirala lastna Normalnost. Družba, ki je v drugi polovici osemdesetih obetala kvalitativen preskok onkraj socializma in kapitalizma, se danes utaplja v tipični vzhodnoevropski tranziciji. »Domačijskost«, zavist, ozkosrčnost, primitivizem, komercializacija vseh por življenja, manično samopoveljevanje, strahopetnost, pohlevnost, ksenofobija, plehkost, praznoverje in še bi lahko naštevali davčne prispevke lastni Normalnosti. Motimo se, ko fašizem naše družbe vidimo v vse številčnejših obritoglavcih in njihovih nacionalsocialističnih izpadih »patriotizma«. Fašizem še ni organiziran napad zakrinkane tolpe na literarni večer lezbične poezije – oziroma to je potreben pogoj, nikakor pa ne zadosten, da bi ga lahko označili za fašizacijo družbe. Odločilen je njegov družbenopolitičen učinek: ali mobilizira družbeno Normalnost. Če pogledamo forume in prisluhnemo gostilniškim pogovorom (okolju, ki ga ne smemo podcenjevati, saj je postavilo Hitlerja na oblast), potem se lahko zgrozimo ob množični podpori. V tej sredi, v spravljenosti socialdemokratske »levice« in hujskaških

medijih lahko zaznamo vzpon fašizma, ki marginalizira vse nasprotnike v zalogo bodočih žrtev. Ta vzpon zaznamo v molku in skomiganju že normaliziranih. Fašizem niso obrbite glave, temveč njihovi brivci.

S tega gledišča je razumljiva grotesknost novodobnega vzhodnoevropskega nacizma. Ruski in slovenski naci-skinheadi? Ja, a ne bi bila nekoč usoda teh pripadnikov ničvrednih podras v esesovskih krematorijih? Si lahko predstavljate črnske kukluksklanovce? Debilno!

Nihče ne trdi, da je fašizem inteligenten, njegova moč je prav v debilnosti, v tem, da ne zahteva nikakršnega miselnega napora. Dovolj je, da se prepustiš prevladujočemu sentimentu in že si pripadnik prevladujoče večine in njihove podobe Normalnega in Spodobnega. Mehanizem je enak, kot je pri privzgajanju potrošniških debilov. Ni pomembno, a kaj rabiš ali ne, niti kakovost tega, kar si želiš. Glavno, da si »in« in ne »out«, pa bodisi gre za žvečilni gumi ali univerzitetni program. Mehanizmi potrošništva in fašizma si ne nasprotujejo in se dejavno prepletajo v oblikovanju sodobnih črednih posameznikov.

Očitno Kant ni »out«: »Drzni si misliti!«

foto: Nina

Nikoli ne pozabi ... odplakniti sranja!!

foto: osebni arhiv

ZF-pravljica:

ZAKAJ PA VI NIMATE SATELITSKE ANTENE ZA UŠESI?

LJUBEZEN NA SKEDNJU

Tipična štajerska vasica sredi vinskih goric, kjer je živel naš vaški posebnež Franci ali Francelj, kolegi pa so ga klicali kar Korl. Večkrat se ga je napil, kaj pa drugega, in se potem pogovarjal z glasovi, hodil po vasi, ukal in vpil. Po stricu pa je podedoval veliko posestvo in zlobni jeziki so trdili, da ga je ravno zaradi tega poročila zala Ukrajinka izpod Karpatov. No, ja, da je bila Zitomir klon, pač ni povedala nikomur.

Neke junijske noči, ko še sonce ni popolnoma zašlo, je Korl kar zaspal na skednju med mrvo. Mazurka mu je nesla boršč na skedenj ... in ... potem je kar navalil nanjo.

»Oh, ti Slovenček moj,« mu je nežno rekla in mu šla z roko čez lase, ki so bili trdi, ker se ni umil že mesec, »moral bi zopet na remont na ormoško psihiatrijo.«

Divje sta se ljubila, nenadoma pa: hop!, oba v Evinem kostumu na sveži mrvi ... Se je zataknilo: »Boli, boli,« je kričal Korl, Mazurka pa tiho: »Bodi tiho, cela vas naju bo slišala, ne gre ven, kaj hudiča ... Oprosti, sem robot iz Ukrajine,« je rekla Mazurka, »počakaj malo.«

Tako sta se nekaj časa mučila in potem sta hotela klicati bolnico, a kaj, ko nihče od njiju ni imel prenosnega telefona pri sebi ...

»Pizda, kaj naj sedaj narediva ... Daj mir, bo že popustilo ...«

Tako sta se zapeta kot zadruga valjala na skednju in polna luna je svetila.

Nauk pravljice za odrasle: imejte vedno mobilca pri sebi!

Črtomir Clonsky

foto: Matilda M. Dobro

021
KRALJI
ULICE

Tanja San (kraljica) in Matilda M. Dobro (kačja kraljica)

KRALJICA IN KRALJICA

KRALJICA

NAŽRLA SEM SE MASTI S TVOJEGA TREBUHA

IN POBIRALA C-JE Z M-JEM.

NIKOLI ME NISI VPRAŠALA PO NAVADNEM ČASU,

MEDTEM KO SEM GA GOLTALA.

SI OBSODILA NJIHOVA DEJANJA?

SI ODBILA MENI SVOJO TARIFO?

SI PLAČALA TAKSO ZA ORGAZEM TAM POD TISTIMI OPOZORILI?

RANI ME, DA BOM SPET LAHKO PISALA.

RANI ME, DA BOM SPET LAHKO NAPISALA TEBI.

KAČJA KRALJICA

MANJ IN MANJ MASTI NA GLADINI JE TREBUHA,

VEČ IN VEČ MESA V NJEM SE KUHA,

SAJ VEŠ, DA SEM VSE POLETJE SE GONILA,

DA SE MARIJA ME JE DOTAKNILA,

NE VEM, KAJ Z MANO BOŠ SEDAJ,

KO FAĽUSU ODPRTA BILA SEM NA STEŽAJ?

STOJ MI OB STRANI ŠE TO JESEN, BREŽČUTNA IN LEPA,

PO KOSTANJ POJDIVA — LJUBEZEN JE SLEPA,

GUMB S PLAŠČA KMALU BO PADEL V SNEG,

SKRIVNOST BO RAZKRITA, PRED MANO PA BEG ...

SOCIAL-EGO TURBULENCA

Bojan Sklepčič

NATURŠČEK

ZDAJ VEM, ZDAJ VEŠ,
DA SVET V GLAVI SE VRTI,
OKOLI SEBE, OKOLI TEBE,
OKOLI SVOBODE, KJER LUČ BLEŠČI,
OKOLI OBLJUB, OKOLI SONCA MED LJUDMI.
Z ODNOSI, KI ODPIRAJO, ZAPIRAJO OČI,
PREVLADUJEJO MOČI, SE IZKORIŠČAJO NEMOČI,
ODNOSI, ODNOSI, PREGORU BOM,
ODNOSI, ODNOSI, SPREGOVORU BOM.

ZDAJ SRFAM, ZDAJ SRFAŠ NA VALOVIH ŽIVLJENJA,
MEČEJO V ZRAK ME VALOVI UČENJA,
ME KREPIJO IZKUŠNJE NAD GLOBINAMI BISTVA
V SPOŠTOVANJU BEDE IN BLIŠČA.

VEDNO VEČ LJUDI, VEDNO VEČ POTI
V SITUACIJO ZORI,
OBLIKUJE SVET V GLAVI, V KORAK PREDRAG,
V POGUBO ŽIVLJENJA, KO ZMAGUJEJO KRIVICE,
TRENJA,
A GLAVA PRENESE MARSIKAJ.
A VERA DO ŽIVLJENJA
SPODBUDA ZA TVOJ ZNAČAJ,
V RITEM TE VPELJE, KDO SI IN ZAKAJ.

Kraljevi recenzor:

foto: osebni arhiv

NEPOPOLNA RECENZIJA OZIROMA EGOCENTRIČNA REPORTAŽA 6

McLaren, KUD France Prešeren, 25. 8.

Moje življenje itak ubira čudna pota ... Tistega dne sem sedela pred Jalla Jallo in kar naenkrat me je zamikalo iti na Trnfest. Sicer me je nekdo prepričeval v to, a ni trajalo dolgo. Uredu, greva. Baje nek slovenski bend špila ob 21h, gremo preveriti. Med potjo v avtu mi ta model prijavi, da pride še neka njegova prijateljica. Okej, sam sem ga vprašala, če je bejba uredu? Da ni kakšna koka, takšne me ponavadi ne marajo. Neee, kje pa, mega punca. Pa še ziher me pozna, sem rekla. Itak. Se pripeljeva in takoj vidim njen nekam zamorjen ksiht, sicer sem vedela, da se pozna, a le iz kje? Una vsa nekaj tečna – in kar naenkrat sem bila nezaželen. Pa kaj je s temi ženskami? Mah, pejta po svoje ... Ko vaju j... Poznam toliko ljudi, da je mogoče še bolje, da sta odšla, bi bila še kakšna bruka. Pičim v KUD-a in takoj srečam dva modela, sicer odpikana kot jaz, a uredu pobiča in *let's go*.

Piči, slovenski bend McLaren! Kao nekaj rock, pop, elektro. Najprej je klavitarist nekaj elektro fural, okej, sej je uredu, sam nato pa kar naenkrat bobnar pa basist pa kitarist pa dve luštni bejbi z mega vokali. Prijetno, zelo prijetno presenečenje večera! Pevki sta super odpeli in naredili feeling, ostali tudi, a najbolj so izstopali frontmen, klavitarist in kitarist. Mislim, muzika na vrhuncu. Ves KUD je bil na nogah. Večino komadov so odpeli v angleščini, slovenščini in enega v hrvaščini. Glede na to, da kar nek večer prideš na en tak vrhunski večer – megastično. Slovenci imamo izvrstne oziroma zelo kakovostne bende, a le zakaj jih ne poznamo? McLaren so pokazali, da imajo vse pod kontrolo! Glasbo in publiko. Resnično vse pohvale za izvrstno odigrano in odpeto – bejbiki obvladata, fenomenalna vokala! Jaz-nesrečnica itak nisem imela svojega novega zelo dragega fotoaparata s seboj in sem se pol kao pod odrom nekaj fotografa s telefonom špilala. Upam, da nam uspe prenesti fotke ...

Po vsakem komadu so bili deležni ogromnega aplavza, a kaj, ko so vse lepe stvari končajo prehitro. Ta stari Trnovčani pač ne marajo hrupa, zato je mora biti ob 22h vsega konec. Mislim, saj se še začelo ni, čeprav so nam podarili kar nekaj komadov. Še enkrat: super ste, le tako naprej. Kaj pa moj večer? Standard. Saj zdaj me že poznate. Važno, da je rock'n'roll! V KUD-u pa kar tako naprej ...

Lupčka do drugič,
Bunčka

foto: Matilda M. Dobro

PANČ, FESTIVAL STAND UP KOMEDIJE

Ljubljanski grad, 21.–23. 8.

V treh večerih smo se ljubitelji stand up komedij nasmejali 18 komikom predvsem iz Slovenije, Hrvaške in pa tudi Anglije ter celo Nove Zelandije. Vsak od njih nam je skušal predstaviti način življenja, odnose med Hrvaško in Slovenijo, Židi, holokavstom, odnose med ženskami in moškimi itd. na način, ki bi nas nasmejal do solz. Moram reči, da je to mnogim uspelo, razen redkim, ki pa so nas na nek način razočarali, pa ne glede na to, ali mi nismo razumeli njihovega humorja ali pa oni enostavno niso bili toliko smešni, da bi spodbudili ovacije med občinstvom. Med nastopajočimi je bila takih četrtnina. Ostali so Ljubljanski grad napolnili s smehom in dobro voljo. Predvsem bi rad izpostavil nastope Klemena Bučana, Boštjana Gorenca – Pižame, Ivana Šarića, Tadeja Toša in seveda obeh Nebalkancev: Iana Stona, Anglija, in Ala Pitcherja, Nova Zelandija. Ne smem pozabiti niti na ženski del nastopajočih, saj sta bili obe, Ana Marija Mitić in Marina Orsag, izjemni.

foto: Marko Nakrić

Teme nastopov so bile raznolike, Hrvati so branili svoja stališča do Slovenije, čeprav so izrazili tudi dvom do vstopa v Evropsko unijo, saj je bila večina na Hrvaškem proti vstopu, ko pa so se Slovenci začeli buniti, ha!, ne bo šlo, hočemo tja, kjer se točita med in mleko. Slovenci jim seveda niso ostali dolžni. Tadej Toš, najhitreje govoreči Štajerec, je za vse težave tega sveta obtoževal Renault Thalio, Ian Stone se je norčeval iz Židov, čeprav je sam Žid. Če bi opisal vse tiste trenutke, ki so me na Panču nasmejali, bi potreboval vsaj deset strani, ki pa jih na žalost nimam.

Predstave so se začenjale s krajšo zamudo zaradi prevelikega zanimanja za ta festival, saj vsi niso mogli pravočasno vstopiti na prireditveni prostor. Nesmiselno bi bilo spraševati po mnenjih obiskovalcev, saj bi bila vsa identična: smeh, smeh in še enkrat smeh. Prireditelji so obljubili tudi zimski Panč, zato vsi, ki ste zamudili tega, ne naredite te grozne napake še enkrat, saj vam bo žal do konca življenja. Pretiravam, mogoče dva, tri mesece, a verjemite, žal vam bo.

Marko Nakrić

KOMEDIJA POD ZVEZDAMI

Križanke, Ljubljanski grad, 26.–31. 8.

Zgodila se je že tretja komedija pod zvezdami, ki je v sedmih predstavah nasmejala okoli 7 000 smeha in komedije željnih Slovencev. Že prvi večer nas je v svoji 500. ponovitvi do solz nasmejala monokomedija Jamski človek, kjer odlični Uroš Fürst v dialogu z doprsnim kamenim kipom jamske ženske pokaže vse tiste malenkosti, ki prvotno zaljubljenost med žensko in moškim spremenijo v pekel, ki se zna spremeniti v pravo vojno v zavzemanju do svojih pravic – bodisi v kopalnici ali spalnici. To je sicer monokomedija, ampak tiste majhne resnice, ki nam jih je skozi smeh pokazal Uroš Fürst, so v življenju še kako resnične in na čase tudi boleče.

Predstava Šef Šefica me je sicer malo razočarala, saj sem od Jerneja Kuntnerja in Mojce Funkl pričakoval več. K temu so veliko prispevale prejšnje Kuntnerjeve predstave, bodisi na TV-ju ali gledališču. Sama predstava govori o dveh zavedenih posameznikih, katerima je vsakemu od njiju bil zaupan isti šefovski položaj. Dokler ne pride do polomije, se neprestano presedata v in iz šefovskega fotelja, ko pa sprevidita, da sta oba žrtvi napačne poslovne odločitve prejšnjega šefa, ki uživa v sadovih svojega dela nekje ob morju, jima mesto namestnika precej bolj zadiši. Na ironičen način skuša ta predstava pokazati vsakdanjik nekaterih šefov, direktorjev ..., ki skušajo »preko trupel« priti do bogastva ne glede na to, koga na tej poti prizadenejo.

Monokomedija Učitelj z Aljošo Ternovškom se je začela obetajoče, vendar je – razen na posameznih delih – razmerje med učiteljem in učenci večkrat pripeljalo do situacij, ki so prej spominjale na tragedijo kot komedijo. Ternovšek je skušal prikazati učitelja kot žrtev šolskega sistema in nezadovoljnih pubertetnikov, ki jim je šola neke vrste mučenje, za kar vse pa so krivi učitelji.

Monokomedija Laži, ampak pošteno z Borutom Veselkom je bila predstavljena v Unionsko dvorano zaradi dežja. Veselko v tej predstavi drži neke vrste tečaj za lažnivce, ki bi jih moral naučiti pošteno lagati. Lagati pošteno je pa težko oziroma nemogoče. Zato so potrebne veščine dobrega igralca, nekoga, ki mu ni mar za sočloveka, samo da s svojo lažjo pride do cilja, ki si ga je zastavil. Nekaterim to uspe, nekaterim ne. Veselku vsekakor je, pa čeprav samo s smehom, ne vem pa v kolikšni meri tudi z lažjo.

Agencija za ločevanje z Natašo Tič Ralijan in Gašperjem Tičem nam je prikazala probleme in nerodne situacije, ko zakonski par spozna, da nima smisla nadaljevati njunega trpljenje v zakonu. Vendar se prave težave s tem šele začnejo, saj je treba poskrbeti za toliko malenkosti, ki so milo rečeno mučne ter psihično izčrpajoče. V svoji predstavi sta blestela, vsaj po odzivu gledalcev sodeč.

Glasbena monokomedija Od tišine do glasbe z odličnim Juretom Ivanušičem nam je skozi smeh predstavila zgodovino glasbe – od prazgodovine do Rolling stonsov. S pomočjo raznih inštrumentov nas je ta zaključna predstava Komedije pod zvezdami prepričala, da naslednje leto zopet prisostvujemo četrti izdaji tega festivala, saj je danes zelo malo razlogov za smeh.

Marko Nakrić

foto: Bostjan Cvetič

Gogijeva kolumna:

ŠE MALO O ODVISNOSTIH

024
KRALJI
ULICE

Torej smo priropotali v mesec oktober – mesec piva! Osebnost piva med drugimi omamnimi sredstvi vsekakor tudi pridno uničujem. Veste, da imata dve in pol pivi v sebi isto kalorij, kot jih ima kosilo?

Živa resnica! Pa še za ledvice je dobro in za mehur, saj po pivu hodiš hcat kot po tekočem traku. No, ko smo že pri hcanju, vas moram vsekakor nekaj podučiti, vsaj moški del občinstva. Zakaj si vedno roke umijete po hcanju in ne pred njim? Lulek je vsekakor čistejši od rok in mi zavestno z umazanimi rokami primemo svoje premoženje in si šele nato umijemo roke. Totalna napaka, saj si je treba roke umiti pred hcanjem in ne po njem! Pa naj bo dovolj za uvod ter nadaljujmo pot mojega vztrajnega veselo razpoloženega klošarskega miganja.

Trenutno se počutim kar znosno, le zdravje me vztrajno jebe. A kaj čem, mladost je minljiva, starost dobrodošla z vsemi bolečinami vred. Mnenja sem, da moraš v življenju potrpet, in to ne glede na to, kakšno življenje živiš. Sekirancijo imenujem »hara kiri se sekiri«, torej se enostavno več ne sekiram. O, bili so časi, ko sem se prekomerno sekiral. Težki časi so bili to, saj sem si zaradi sekirancije večkrat hotel vzeti življenje. A nisem, saj je vedno vmes posegla usoda in mi vdihnila voljo do življenja. Ja, po vsej verjetnosti že veste, da verjamem v usodo. Mnenja sem, da se ti vsaka stvar zgodi z razlogom

in da usodi ne pobežneš nikoli. Logično je tudi, da ima vsak sanje oziroma upanje na boljši jutri. Upati nikoli ne smeš pozabiti! Jaz vsako jutro upam, da bom dan izkoristil kar se da uspešno. Verjemite, da niti en dan ni enak drugemu dnevu, tako kot niti en človek ni popolnoma enak drugemu človeku. V tem vidim smisel celotnega sistema, ki ga je ustvaril vrhovni šef. Ko upanje umre, z njim umre tudi oseba, ki upanje izgubi. Pjee, zopet sem dobil napad pameti in verovanja, vendar eno vsekakor držim: če bi bilo boljše, nikakor ne bi bilo za zdržati. Če bi se moja malenkost po pomoti preselila med trezneže, bi mi od pametovanja vsekakor eksplodirala moja visokokalorična lobanja. Torej ostajam zmerno pameten pijanček. Sicer pa roko na srce. Tudi naš doktor Franček je bil pijanček in veliki pisatelj (gospod) Hemingway tudi. No, slednji se je zlomil in si namesto kozarca vina potisnil v usta pištolo. Verjemite, meni metek nikakor ni zaželen enostavno zato, ker je neprebavljiv. Na žalost Hemi tega ni vedel ali pa je mogoče poskusil preživeti s svincem v ustih. Ni mu uspelo. Vsekakor je bil pa genij, ki je pil, da je preživel med norci. Poanta tega je, da bomo vsi enkrat »mrknili«. Jaz ne poznam nikogar, ki na tem svetu živi večno. Če ga bom kdaj spoznal, vam ga bom z neizmernim veseljem predstavil. Mišljenja sem, da če že pozna formulo večnega

življenja, naj jo zaupa tudi nam in bomo vsi srečno in večno živeli na našem lepem planetu. Pa ja, to bo.

Veste, dragi moji in moje, kako velika gužva bi bila. Predstavljajte si, da bi delali otroke, umirali pa ne bi. Dobesedno bi hodili eden po drugemu. Tega pa vrhovni šef nikakor nima v svojem planu. No, pa smo spet pri mojem logičnem razglabljanju. Včasih sem tak fejest pameten, da mi kar škodi. Pa naj bode dovolj samohvale, saj sem drugače v vseh pogledih zelo zanimiva oseba. Kupci in seveda bralci Kraljev vedo, da imam pred trgovskim centrom City v Mariboru zelo prijazno smešne nastope, ko prodajam naš časopis. Nikakor nisem zagrenjeno ali jezno nastrojeno bitje in, dragi moji in moje, prodaja je moj kruh! Pa še vidim rad, da vas nasmejim in vam vsekakor polepšam še tako mrzel ali siv dan. Sem umetnik, pisatelj, klošar in še marsikaj drugega. Nikakor pa nisem slab človek. Slabih in negativno nastrojenih ljudi ne maram, bolje za njih je, da se me izognejo v zelo velikem krogu. Svoj negativizem naj trosijo drugje, ne pa pred mojim pragom. Vem, dragi moji in moje, da mislite, da se imam za popolneža. Naj vas potolažim. Res je! Za sebe sem popoln in v zadnjem času se imam zelo rad in s tem imam rad tudi druga živa bitja. Vsekakor se zgodi, da dobim napade besnosti, ampak ti napadi so zelo redki. Nočem in tudi ne

Kralji O'Tone Prvi

ČE BI SE MOJA MALENKOST PO POMOTI PRESELILA MED TREZNEŽE, BI MI OD PAMETOVANJA VSEKAKOR EKSPLODIRALA MOJA VISOKOKALORIČNA LOBANJA.

škodim več nikomur. Ne dopuščam pa, da drugi škodijo meni! Če lahko komu pomagam, mu to tudi povem, če mu pač ne morem, mu ne lažem in ne igram vsemogočnega, ker ajnfoh to nisem. Izkoriščati se pa tudi ne pustim. Recimo temu tako: izkoristiš me enkrat in več me ne poskušaj izkoristiti drugič, ker se ti bom prekleto maščeval. Prvič oprostim, drugič več ne! Takšen pač sem, saj takšnega me naredilo je življenje. Poanta tega je, da se cenite, saj če se ne, ste po mojem popolni idioti! Pa brez zamere, dragi moji. Nihče ni popoln, vendar zase je lahko popoln vsak. To je moje mišljenje in ni sile na tem svetu, ki bi mi lahko to spoznanje odvzela. Bili so časi, ko sem velikokrat dvomil o svojih odločitvah. Danes se to več ne dogaja, zato ker verjamem v sebe in v svoj IQ. Verjamem tudi v svoj organizem

in ne gospodom v belih »ibercugih«. Oni so naučeni iz knjig in velikokrat se v svojih diagnozah prekleto motijo. Moje telo lahko v nulo poznam edino jaz in noben tujec mi ne more reči, kaj meni škodi in kaj pomaga. Enostavno vam moram povedat, da so mi tile »polbogovi« najmanj sto in enkrat »prijazno« svetovali, da naj neham uživati alkohol in požirati cigaretni dim. Pa ja! Prenehal bom, ko mi bo moje telo dalo znak, da več ne prenese strupa, ki mi je mimogrede bil vsa leta osnovna hrana. Mislim, da bi tudi ostali ljudje morali upoštevati le svoje čute in nikakor ne doktorskih.

Pravijo, kako alkič in cigaret škodita. Tudi hrana škodi in farmacevtski izdelki tudi. Trobijo nam, da naj zdravo živimo, po drugi strani nas pa zastrupljajo. Jaz jim ne verjamem več in jim do svoje smrti

tudi ne bom. Mišljenja sem, da če že hočeš pomagat svojem bližnjemu, mu ne rabiš pomagat za bajne vsote denarja. Vsi vemo, da za svoje usluge prekleto mastno kasirajo. Sram naj jih bo! No, pa da še za konec skočim v metadonsko skupino. Zastrupljajo jih sto na uro! Heroin ni tako škodljiv, kot pa je tole njihovo sintetično mamilo. Narkomani, smilite se mi, a vem, da ste tako odvisni od droge, da se še ne boste iztrgali iz tega sveta omame. Gospe in gospodje v belem pa vas brezsrčno uničujejo in verjemite mi, da vam z metadonom nikakor ne pomagajo. V vsakem primeru zelo dobro vedo, kaj delajo.

To je za danes vse. Hvala kupcem in bralcem!

Pa-pa do naslednje številke, pa ne sekirajte se in raje poslušajte sebe.

Goran Šrok - Gogi

TAUBI, 7. DEL

Ekskluzivni intervju o problemu narkomanije s Taubijem, glavnim junakom knjige Tomaža Goloba: Ponovno rojen. V nadaljevanjih. Gre za intervju s samim seboj.

Koliko časa je lahko nekdo zasvojen z drogo?

Glede tega bi ti lahko pisal v neskončnost. Zavedati se je treba, da droga ni nekaj, kar se da kar tako preprosto ukalupiti v neke sezname, razpredelnice in potem določiti njeno trajnost, nevarnost in posledice. Tako imamo različne vrste narkomanov, tudi »nedeljske«, ki se zadenejo vsake toliko. Seveda bo marsikdo rekel: »Saj če sem nedeljski narkoman, pa to res ni nič nevarnega. Vsake toliko mora človek spustiti ventile, si dati duška ...« Drži, da se je treba sprazniti, toda kdo je prepričan, da bo pri tem ostal? Kot sem ti že napisal, je to rizična igra s samim seboj, s svojim življenjem, s ...

Imel sem prijatelja, ki se je občasno zadel. Toda življenje je končal na domačem stranišču – *overdose*. Torej ... se spleča ta igra?!

Poleg teh občasnih narkomanov so tu še »navlečeni« narkomani, ki so fizično odvisni. Oni drogo potrebujejo vsak dan bolj in vsak dan več. Njihov začaran krog življenja je ogromno trpljenje. Pripravljeni so narediti vse, da bi prišli do denarja zanjo. Seveda brez kriminala ne gre: kraje, vlomi, ropi ... Oni se v bistvu niti ne zavedajo svojih dejanj. Vendar tudi pri njih uživanje variira. Drogirajo se v intervalih. Nekaj časa manj in potem spet do onemoglosti. Ne bom pozabil izjave prijatelja Tineta:

»Dvajset let sem bil narkoman. Vendar moram poudariti, da se dvajset let nisem drogiral ali opijal vsak dan. Večkrat sem prekinil (najdlje za sedem mesecev). Najbrž se je takrat telo toliko spravilo k sebi, da sem potem lahko nadaljeval z omamo in blodnjo. Bila so tudi obdobja, ko sem dva tedna živel čisto normalno, potem pa me je začelo v telesu nekaj stiskati in sem bil prisiljen izginiti od doma za dva, tri dni in se ga zadeti. Tako je bila odvisnost enkrat psihična in drugič fizična. Marsikdo bo rekel, da če sem bil čist celih sedem mesecev, bi z drogo lahko prenehal. Toda bistvo problema je bilo v tem, da psihično nisem bil niti pripravljen niti sposoben izbrisati omame iz glave. Še posebno ne sam. Če bi takrat imel kakšno pomoč, nekoga ob sebi, ki bi se bil pripravljen žrtvovati, bi mi najbrž uspelo. Tako pa sem ostal odvisnik, ki sem ob najmanjšem problemčku, ki se mi je zgodil, spet padel nazaj v drogo ...«

Tomaž Golob

foto: Marija M. Dobro

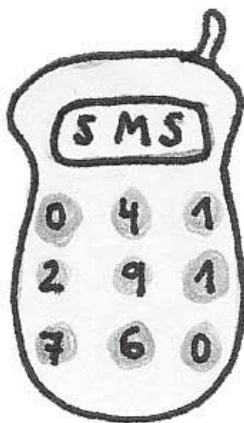
PRED 100 LETI

V seriji prispevkov rubrike »Pred 100 leti« objavljamo različne časopisne prispevke na teme brezdomstva, beračenja, revščine, socialnega varstva, stanovanjske problematike. Ti prispevki so ponatisnjeni iz starih slovenskih časopisov, predvsem iz Slovenskega naroda in Slovenca, pa tudi iz Jutra, Večera in drugih manj znanih časopisov.

026
KRALJI
ULICE

SMS-KOMENTARNICA: 041 291 760

DRAGE BRALKE IN BRALCI, KER VEMO, DA VČASIH KAKŠNO MNENJE ZBEŽI Z OBZORJA, ŠE PREDEN PRIDEMO DO SVINČNIKA IN PAPIRJA OZIROMA STOLA PRED EKRANOM V VIRTUALNI SVET, IN KER JE MOBILNI TELEFON VEČINOMA NAŠ TESNEJŠI SODELAVEC, SMO ODPRILI SMS-KOMENTARNICO. V NJEJ OBJAVLJAMO VAŠE POHVALE, PRIPOMBE, PREDLOGE IN VTISE. V OBLIKI SMS-SPOROČIL JIH OB VSAKRŠNI URI LAHKO POŠLJETE NA TELEFONSKO ŠTEVILKO 041 291 760. VABLJENI K SODELOVANJU!

+ Notica o razmerah v prisilni delavnici, ki jo je priobčil naš list 30. septembra je klerikalce hudo spekla in »Slovenec« je bolešno zakokodajsal, a ovrge ni ničesar. Pod klerikalno komando so v prisilni delavnici zavladatale tako neznosne razmere, da pazniki skoraj jokajo, kadar o njih govorijo. Klerikalec ima vedno polna usta sladkih besed, kadar govori o uslužbencih in delavcih, kot gospodar je pa tiran, da si hujšega ni mogoče misliti. To kažejo prav dobro tudi razmere v prisilni delavnici. Dokler je bila prisilna delavnica pod liberalno komando, so bile razmere če tudi ne vzorne, pa gotovo veliko boljše in človeške kakor zdaj. Pazniki so bili svobodni možje in so vedeli, kake so njihove dolžnosti in kake so njihove pravice. Zdaj pa nimajo nobenih pravic in same dolžnosti. Pod klerikalno komando sta v prisilni delavnici zavladatale terorizem in korupcija. Odkar je deželni odbor za drag denar kupil švicarske krave, je postala služba v prisilni delavnici podobna službi jetnikov v Sibiriji. Vsako noč morata dva paznika več notri ostati, kakor popreje, samo da čuvata na Kodeljevem deželne krave. Bdeti morata v hlevu in vsakih pet minut pregledati, kako se počutijo deželne krave. Seveda nimata postelje, da bi ostala brez spanja in brez počitka. Namesto da bi bila naslednji dan prosta, pa morata nastopiti zopet službo pri prisiljencih. Med svojimi prijatelji pripovedujejo pazniki tudi zanimive stvari o omejevanju volilne svobode. Na dan deželnozbornske volitve so klerikalni petelini paznikom popisovali glasovnice in jih pestili ter jim grozili, da morajo voliti klerikalne kandidate. Seveda je vsak vedel, kaj ga čaka, če se ne pokori. »Slovenec« le povemo, da so uslužbenci prisilne delavnice in dež. uradov v časih liberalne komande živeli vsaj v človeških razmerah in imeli vsaj državljansko prostost in nočni počitek, klerikalna komanda jim je pa vse to ugrabila.

Slovenski narod, 18. 10. 1912.

Knjigo Meseno spoznanje avtorja Franja Frančiča lahko sedaj naročite tudi po pošti! Na naslov "Društvo Kralji ulice, Poljanska 14, 1000 Ljubljana" nam pošljite naročilnico s spodnjimi podatki, mi pa vam bomo poslali knjigo, ki jo plačate po povzetju. Cena posameznega izvoda je 6 evrov, potni stroški in stroški pakiranja so zajeti v ceno.

NAROČILNICA

Ime in priimek:
Naslov in poštna številka:
Telefonska številka:
Število izvodov knjig, ki jih nepreklicno naročate:
Vaš podpis:

Knjigo lahko naročite tudi tako, da zgornje podatke pošljete na naš e-naslov: kraljiulice@gmail.com.

POZDRAVLJENI,

moje ime je Nataša, živim v Mariboru, rojena pa sem Ljubljanka. Ob veliki podpori svoje družine lahko rečem, da sem uspešna. Hči je stara 18 let in obiskuje 4. letnik gimnazije. Finančno in materialno sva preskrbljeni. Danes zvečer sem pred našo trgovino Tuš v Mariboru na Streliški cesti opazila vašega prodajalca revije Kralji ulice. Z velikim veseljem sem kupila vašo revijo in jo od prve do zadnje strani tudi prebrala. Vse čestitke za odlično revijo in vsa pohvala urednici in vsem, ki prispevajo prispevke. Med rubriko mali oglasi sem zasledila oglas Podari pločevinko. Upam, da boste tudi v Mariboru, kjer prav tako živijo kralji ulice, našli prostor, kamor lahko prinesemo pločevinke. Verjemite, da se jih bo nabralo kar nekaj kilogramov. Rada bi pohvalila vašega prodajalca, ki je na zelo nevsiljiv način prodajal vašo revijo. Upam, da še kdaj pride v naš kraj.

Lepo pozdravljeni in veliko poslovnih uspehov,
Nataša

REGRAT KOT MANA NA DOBER DAN!

SLOVENSКИH TLEH

Vsi smo Božji otroci, ker nam je dušo dal. Ko sem šolala hči na fakulteti, sem pet let jedla samo regrat s krompirjem ali fižol iz konzerve. Prišel mi je zelo prav dober nasvet patra Simona Ašiča, da se lahko je regrat od snega do snega. In sem se poleti preživljala tako, da sem privarčevala za hude zimske dni. Še vedno si napravim z velikim spoštovanjem regratov piknik. Sredico regratovih listov ogulim in je mehka solata. Vedite, da ni treba obupati, če pa je na koše hrane, ki skrbi za vitamine in železo v krvi – in zato se vseeno lepo preživi.

Lep pozdrav od sopotnice tega veka,
Stanke Novak

Pozdravljeni!

Sem Primož iz Ljubljane. Sprašujem se, zakaj nihče ne predlaga državi, da se uvede delo za brezdomce z zmanjšanim davkom, kot je študentsko delo?

Primož

027
KRALJI
ULICE

Koleno 08

BREZPLAČNE PRIREDITVE

Razstave

KAJ: Urbanity 20 let kasneje
KJE: Galerija Vžigalica, Trg francoske revolucije 7, Ljubljana
KDAJ: do 15. 10.

KAJ: Photonic luminatic
KJE: Cankarjev dom, Mala galerija, Ljubljana
KDAJ: od 14. 10. do 15. 11.

KAJ: Likovni kritiki izbirajo
KJE: Cankarjev dom, prvo preddverje, Ljubljana
KDAJ: od 26. 10. do 3. 11.

Film

KAJ: Čaj, ogledalo duše (operi film)
KJE: Cankarjev dom, Kosovelova dvorana, Ljubljana
KDAJ: 8. 10. ob 19h

KAJ: Ekaterina Velika (EKV – Kao da je bilo nekad)
KJE: Klub Gromka, Metelkova mesto, Ljubljana
KDAJ: 7. 10. ob 22h

Glasba

KAJ: DJ Pero-Fotar – stara računalniška glasba (demo, računalniške igrice)
KJE: Kiberpipa, Kersnikova 6, Ljubljana
KDAJ: 1. 10. ob 20h (do 23h)

KAJ: 10. študentska arena
KJE: Gospodarsko razstavišče, Dunajska cesta 18, Ljubljana
KDAJ: od 13. 10. ob 12h do 15. 10.

KAJ: Bee Geesus: avdicija za nove pevce in pevce
KJE: Krščanska adventistična cerkev, Njegoševa 15, Ljubljana
KDAJ: 13. 10. ob 18h

Razno

KAJ: Večer z evropskimi pisatelji
KJE: Cankarjev dom, Klub Lili Novy, Ljubljana
KDAJ: 21. 10. ob 19h

KAJ: Gral – legenda in resničnost
KJE: Mestna knjižnica, Kersnikova 2, Ljubljana
KDAJ: 22. 10. ob 18h

KAJ: PUM – projektno učenje mladih
KJE: Zavod Bob, Robbova 15, Ljubljana
KDAJ: 22. 10. ob 9h

KAJ: 15. mednarodni festival sodobnih umetnosti Mesto žensk
KJE: Različna prizorišča po Ljubljani
KDAJ: od 9. 10. do 18. 10.

KAJ: Skupinsko tapkanje – metoda EFT
KJE: Društvo Altra, Zaloška 40, Ljubljana
KDAJ: 12. 10. ob 19h

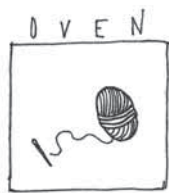
KAJ: Študentje in dohodnina (posvet)
KJE: Data d. o. o., Dunajska 136, Ljubljana
KDAJ: 15. 10. ob 15h

KAJ: Dan odprtih vrat Mestnega muzeja, Modni ustvarjalni dan: Francoska moda in način življenja
KJE: Mestni muzej, Gosposka 15, Ljubljana
KDAJ: 17. 10. ob 11h do 21h

Prireditelji, vabljeni k objavljanju svojih brezplačnih prireditev!
Pišite nam na e-naslov: kraljiulice@gmail.com.

ULIČNI HOROSKOP

Gregor B. Hann,
ilustracije Damjan Majkić

Sedaj ko ste se odpočili in uživali v poletnih radostih, je prišel čas, da se lotite dela, ki se ga je kar veliko nabralo. Delo boste opravili zelo dobro, da vam bodo celo sodelavci zavidali.

Za vas, ki ste rojeni v znamenju bika, se obeta kar precej novosti in napredka – tako v službi kot na ljubezenskem področju. Neka oseba stalno misli na vas!

Pri dvojčkih se obeta kar nekaj novosti, predvsem tistim, ki so rojeni v prvi dekadi. Tistim v zadnji dekadi pa nekaj bolj konkretnega, bolj zanimivega in lepega. Uživali boste!

Zvezde vam kažejo nekoliko negotovosti, toda kasneje se bo z veliko dobre volje uredilo predvsem na finančnem področju. Tokratne skrbi bodo odveč, zato uživajte!

Ker ste v pretekli sezoni nekoliko zanemarili svoje delo, ga boste morali nadoknaditi to sezono. Toda brez skrbi, uspelo vam bo ob pomoči osebe, ki vas zelo ljubi.

Zvezde vam kažejo obilo dela v službi, vendar če boste pohiteli, se vam bo dobro izplačalo, kajti ura zamujena ne vrne se nobena, mar ne? Ljubljena oseba komaj čaka, da se sreča z vami.

OGLASNA DESKA

Potrebujem kuhalnik z vsaj enim gorilnikom na plinsko jeklenko. Kličite in prinesite ga v uredništvo časopisa: 059 022 503. Hvala! Ćimi

Iščem sponzorja za izdajo knjige.
Telefon: 051 881 090,
Gogi

Nujno bi rabili rabljeno kolo za vožnjo po terenu. Tisti, ki nam ga je pripravljen podariti, naj pokliče na telefonsko številko: 030 323 301. Hvala!

V društvu Kralji ulice sprejemamo tudi hrano za naše brezdomne pse. Bo zelo zelo dobrodošla! Hvala!

Do 0,5 odstotka dohodnine, ki vam jo odmeri država za preteklo leto, lahko namesto državi odstopite društvu Kralji ulice. To storite z obrazcem Zahteva za namenitev dela dohodnine za donacije (MF-DURS obr. dohzip št. 8), ki ga s svojimi podatki (ime, priimek, naslov, davčna številka in pristojni davčni urad) pošljete na DURS. Nanj napišete, da bi del dohodnine radi namenili Društvu za pomoč in samopomoč brezdomcev Kralji ulice – pri tem dodate še našo davčno številko, ki je 23956046, ter določite odstotek dohodnine, ki ga želite nameniti Kraljem ulice (do 0,5 odstotka). Hvala!

INŠTRUKCIJE DRUGAČNEGA POMETANJA

Ponujam inštrukcije in pomoč pri opravih, povezanih s »pometanjem pred svojim pragom«. Kako prepoznati, kdaj je to opravilo potrebno? Kakšna znanja, izkušnje, vrline in pripomočke za to potrebujete? In konec koncev, kako to najbolj učinkovito storiti? Najbolj zabavno je dejstvo, da ko boste dobro pometli pred svojim pragom, vam je dovoljeno pometati tudi pred tujim! Na podlagi izkušenj svetujem tudi, kako se odzvati, če kdo pometa pred vašim pragom, ne da bi prej pometel tudi pred svojim! Za kontakt pokličite v uredništvo Kraljev ulice in prosite za Anjo!

Ulični glasbenik, ki sodeluje s Kralji ulice pri časopisu (Social-ego turbulenca) in pri kulturnih dogodkih znotraj Univerze pod zvezdami (gledališke in glasbene delavnice), v prostem času za zaslužek igra na ulici. Ker so prihodki slabi in oprema, ki bi jo za boljše nastopanje potreboval, predraga, prosi dobre ljudi za ojačevalec (lahko električnega, še boljši pa bi bil ojačevalec na baterije). Tisti, ki mu lahko pomagata, ga pokličite na telefonsko številko 051 243 740. Hvala!

DVD-TROJČEK V ULIČNI PRODAJI!

Bralke in bralce obveščamo, da je DVD-trojček, ki vsebuje tri kratke filme: Rent a Zicar, Marko in Promo film Kralji ulice, že v ulični prodaji. Povprašajte zanj pri svojem uličnem prodajalcu ali prodajalki! Cena DVD-ja je 3 evre, polovica tega zneska pripada osebi, ki ga prodaja.

V ulični prodaji je tudi knjiga Meseno spoznanje: erotične zgodbe avtorja Franja Franciča.

Vabljeni, da jo kupite pri svojem uličnem prodajalcu. Cena je 4 evre, polovico dobi prodajalec.

PODARI PLOČEVINKO

V našem dnevnem centru na Poljanski 14 zbiramo aluminijaste pločevinke, zato vse bralke in bralce vabimo, da nam jih prinesete in na tak način prispevate k čistejšemu okolju. Projekt Podari pločevinko poleg tega, da ekološko osvešča, tudi z zbranimi sredstvi podpira različne organizacije, med drugim tudi Kralje ulice.

TEHTNICA

Če se še tako trudite, še zmeraj velja pravilo, da vsako stvar krepko premislite in odtehtate ter šele nato napravite tisto, kar se vam zdi prav. V prihodnjih dneh se vam obeta nepozaben dogodek.

ŠKORPIJON

Obeta se vam ljubezensko razmerje z neko osebo, ki vam je nekoč veliko pomenila, z malce nostalgije se bosta spominjala lepih časov. Tudi nekaj denarja bo padlo v žep.

STRELEC

Malce negotovosti se je nabralo v zadnjemu času, zato je tudi prihodnost nekoliko negotova. S partnerjem se morata pogovoriti, kajti čas teče in nič ne reče – prišel bo čas slovesa.

KOZOROG

Za vas pa zvezde kažejo, če ga boste tako lomili, nič kaj lepo prihodnost. Svojo trmo pospravite v vrečo za smeti in se spametujte, le tako se boste rešili težav, ki vas tarejo.

VODNAR

S svojo radovednostjo prihajate do osupljivih rezultatov raznih raziskovanj, marsikaj vas zanima. Tako pridobivate duhovno bogastvo. Ljubezen: obeta se vam nekaj lepega.

RIBI

Ribam se obeta nekaj zelo zanimivih dogodkov na področju ljubezni in denarja, in če hočete vedeti: tudi nekaj posebnega. Včasih ne boste vedeli kam s tolikimi darovi, sicer pa uživajte.

RAZVEDRILO

030
KRALJI
ULICE

MOBITEL

V mestu se je zgodil vlom v neko stanovanje. Policisti so prijeli (najlažje) nedolžnega brezdomca Pavleta in ga odpeljali na policijsko postajo na zaslišanje. Po zaslišanju policist ukaže Pavletu, naj se še sleče do golega, če morda kje česa ne skriva. Ko Pavle spusti spodnjice, policist vidi, da ima Pavle na tiču privezan mobitel.

»Pavle, kaj pa je zdaj to? A to dela?«

»Kaj bi ne delalo, gospod policist. Če ne verjamete, vprašajte mojo prijateljico Mici.«

»Nisem mislil na tvojega tiča, ampak na mobitel, ki ga imaš privezanega tam gor ...«

»A mobitel vas zanima? Veste, danes ima že vsak »kurc« mobitel, zakaj ga ne bi imel še moj!«

Jože Galin iz Tržiča

Študent je brzojavil mami:

»Padel sem na izpitu. Pripravi očeta!«

Čez dva dni je prejel odgovor:

»Oče pripravljen. Pripravi se tudi ti!«

Zmajček

POZOR — NAGRADNA IGRA

Pravilno izpolnjeno križanko ali sudoku pošljite na naslov Društvo Kralji ulice, Poljanska 14, 1000 Ljubljana – in se potegujte za zabavne nagrade: knjigo Franja Frančiča Meseno spoznanje, stripovski zvezek Stripnik II, DVD-trojček, zgoščenko »Odpeti pesniki« – izbirate lahko med pesmimi Daneta Zajca in Srečka Kosovela – ali zgoščenko Svetlane Makarovič »Kako postaneš glavni« v izvedbi Janje Mazelj.

Nagrajenci pravilno rešene septembrske križanke oziroma sudoka so **Vladimir Besednjak** iz Ljubljane, **Jože Galin** iz Tržiča, **Jure Mezgec** iz Pivke in **Gašper Pintar** iz Horjula. Iskreno čestitamo!

MAGIČNI LIK

Gregor B. Hann

Vodoravno in
navpično:

- (1) dan v tednu, začetek vikenda,
- (2) del kolesarske dirke,
- (3) grški zgodovinar,
- (4) vrsta ali način pesnikovanja, nasprotje lirike,
- (5) želodčni ulkus, čir.

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

AFORIZMI

Če nam je kaj všeč, to še ne pomeni, da bo všeč tudi potrošnikom.
Če nam je zelo všeč, še toliko manj.

Sale

Norec mede zmedenega,
zmedeni mede trčenega.

Anastasia Om

Politiki, narejeni na
Kitajskem, stanejo manj.

Jure Kunaver

HAIKURZ

Rita miga mi,
kot nebo se že vrtim,
Jezus blizu je.

Mala naivna kokokoketa

SUDOKU

								8
9	4			7	8			
	3	7	6	1				
3					4	9	5	1
		9				8		
1	8	4	7					3
				9	6	5	8	
			4	3			1	6
2								

KRALJ IN KRALJICA

NIK^{*}

„KRALJ ULICE NAJDE
PIJANO PUNCO...“

HALO!

HRR, HIK...

„... PUSTME HIK
JS SM
KRALJICA...“

„IN IŠČEM KRALJA!“

JAZ SM KRALJ!

(SUPER, HIK... PA
SM TE NAŠLA.)

POTEM SVA PA ZA
SKUPI, HIK...

„KJE JE PA NAJINO BOGASTVO?“ V MOJEM RUKZAKU!!

END

JANEZ

V mladosti ga preskakujemo,
v starosti za njim žalujemo.

